

11

NOIEMBRIE
1988

spre viitor

REVISTĂ TEHNICO-ȘTIINȚIFICĂ A PIONIERILOR
și ȘCOLARILOR EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Caratele
creativității

CARBONUL
în natură

De la FONOGRAF
la VIDEODISC

Caratele creativității

Mai mult decât oricând este demonstrat astăzi că progresul economic depinde nemijlocit de gindirea creațoare. Realitatea de fiecare zi subliniază deopotrivă faptul că fară o continuă preocupare pentru dezvoltarea unui puternic sector de cercetare științifică și inginerie tehnologică multe din realizările cu care ne minărim în prezent nu ar fi fost posibile. Ele atestă o dată în plus forța economiei românești, care cu argumentele tehnicii de vîrf își probează capacitatea de a aborda direcții dintre cele mai îndrăznețe. Asupra cîtorva dintre aceste sectoare de activitate ne vom îndrepta atenția în cele ce urmează.

Incepem, deloc întimplător, cu un spațiu al căruia profil de activitate, definit pe scurt, energie, vorbește de la sine. Avem în vedere fabricarea de echipamente energetice, utilizarea lor în contextul priorității de care se bucură obiectivele de investiții din acest domeniu, necesarul de piese de schimb în centralele electrice fiind de asemenea un lucru evident. Din acest punct de vedere, întreprinderea de Mașini Grele București se distinge în mod deosebit pentru nivelul tehnic al produselor realizate. Spunem aceasta deoarece, începînd cu anul 1971 (data respectivă se referă la intrarea în funcțiune a fabricii de utilaj energetic din cadrul întreprinderii amintite), nu există practic termocentrală care să nu fi beneficiat de aportul acestei unități. Impresionant și totodată demn de reținut este faptul că „debutul” se facea cu un produs ce spune totul despre complexitate: turboagregatul de 330 MW. Premieră de atunci avea să se multiplice în anii de pînă acum cu încă 12 asemenea utilaje, tipului respectiv adăugîndu-i-se turboaggregate de 150 MW, 120 MW și 50 MW, pentru ca ultimul succes să se numească turboagregatul de 700 MW, destinat importantului obiectiv care este Centrala Atomoelectrică de la Cernavodă. Practic ne aflăm la producătorul specializat în realizarea utilajelor energetice de cea mai mare capacitate, cu gradul de tehnicitate cel mai ridicat. Să reținem, bunăoară, că în privința turboaggregatelor mari, respectiv cele de 700 MW și de 300 MW, există în lume puțini fabricanți care s-au încumetat în această direcție, aprecierea fiind valabilă și pentru celelalte produse. Spre cîstea lor, specialistii și muncitorii români au reușit nu numai să le producă, ci și să le execute foarte bine, concepția aparținîndu-le de asemenea lor. Pentru a înțelege mai bine ce inseamnă aici precizia, calitatea de fapt, ar fi suficient să reținem că toleranțele admise în execuția diferitelor componente, unele cîntîrind sute de tone, nu depășesc două sutimi de milimetru! Ca să nu mai vorbim despre faptul că numărul de repere ce in-

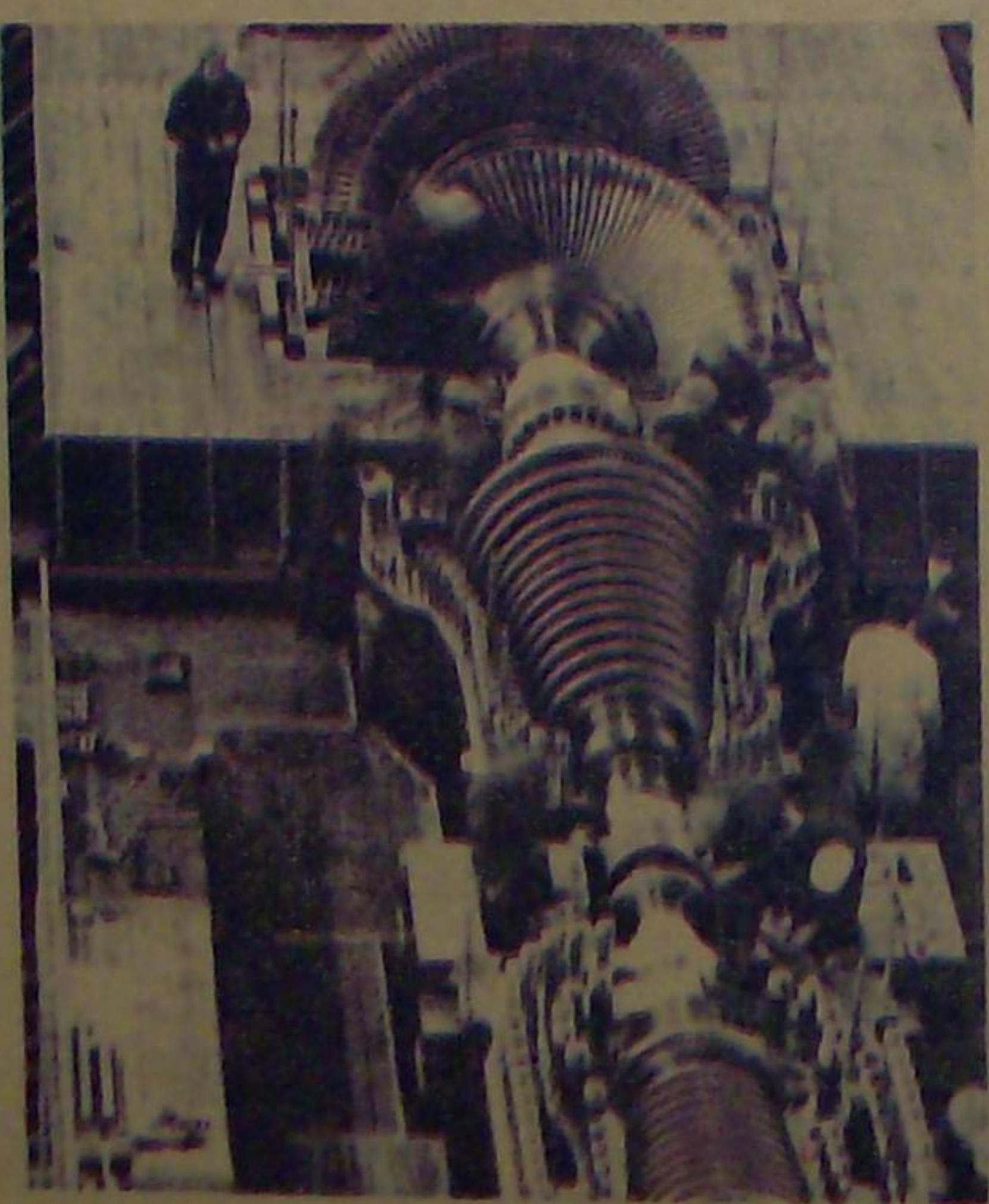

tră în componența unui hidroagregat este foarte mare, ele trebuind prelucrate într-o anumită ordine. De unde concluzia că pe lîngă pasiune și competență, spirit revoluționar, organizarea perfectă, sistemul informațional bine pus la punct, au fost și sint la originea infăptuirilor prezентate.

În contextul amplei acțiuni de modernizare a industriei naționale, întreprinderea de Mecanică Fină din Capitală deține responsabilități precise. Ele îñin chiar de profilul său de fabricație. Bunăoară, aparatura de măsură și control fabricată aici intervine în oricare dintre procesele de producție, unde se cer verificate cu maximă exactitate parametri geometrici, presiuni, temperaturi etc., iar dacă ne referim la scule (din carburi metalice sinerizate), ei bine, acestea le aflăm practic pe orice linie de fabricație. Lesne de înțeles, chiar după această expunere rezumativă, strînsa interdependență între nevoia firească de modernizare și devansul pe care unitatea bucureșteană a înțeles că trebuie să-l asigure în această privință proprietăilor produse. Un devans care nu urmărește altceva decît un ritm mai rapid de înnoire, o cotă mai înaltă de implementare în bunurile produse a creaților de ultimă oră din știință și tehnica națională și mondială. Reflectînd îndeaproape aceste cerințe obiective, înnoirea și modernizarea produselor cunosc la I.M.F. București o rată dintr-una dintre cele mai reprezentative, ponderea lor în valoarea producției marfă urcînd în fiecare din cei trei ani ai actualului cincinal, de la 18 la 52 la sută, urmînd să atingă 65 la sută la sfîrșitul lui 1988. Mai concludentă decît această dinamică este însă ascensiunea produselor realizate aici din punct de vedere calitativ, la nivelul concurenței cu firme de renume din întreaga lume. Întrunind la sfîrșitul cincinalului trecut o pondere de 78 la sută din valoarea producției marfă, nivel mondial ridicat, perfecționările succesive aduse au făcut ca acest indicator să atingă în prezent 90 la sută. Într-unele circa 50 mii sortotipodimensiuni de produse aflate în fabricație, iată, bunăoară, mașinile de măsurat lungimi, în trei-patru coordinate, care, în cazul pieselor de mare gabarit mai ales, conduc la înălțarea unor operații greoaie, reducînd durata măsurătorilor de la cîteva ore la circa 15 minute, existînd în plus avantajul afișării și imprimirii informației. Alte echipamente sunt destinate, spre exemplu, măsurării preciziei la axele cu care ori la roțile dințate, iar recent, un echipament creat aici, destinat industriei microelectronică realizează rotunjirea și sortarea placătelor de siliciu. O familie de produse obținuta numai în țări avansate este reprezentată de noul traductor în gama de la 50 la 3 600 impulsuri pe rotație. Asigurînd o precizie deosebită măsurătorilor, este de la sine înțeles că aceste produse își gasesc utilizare în domeniul mașinilor complexe, al robotilor. Sau iată, nu în ultimul rînd, etaloanele metrologice din andezit, produse create pentru controlul planeității, al rectilinietății, al unghiurilor. Realizarea lor din andezit permite nu numai importanță economiei de metal, ci și precizii deosebite, datorită stabilității acestei roci la agenții externi.

Justificată cel mai adesea, asocierea pe care cei mai mulți dintre noi o facem între numele unei unități economice și lucrul făcut temeinic a devenit aproape un automatism. Intră firește în discuție într-un asemenea caz, domeniul de activitate respectiv, nivelul tehnic al produselor care, în preună, construiesc în timp renumele la care se refeream. Un asemenea exemplu îl oferă cunoscuta întreprindere „Electromagnetică” din București, un spațiu al muncii și gîndirii novatoare, permanent recordat la exigentele nouului, la cele mai avansate preocupări de pe plan mondial.

Ne aflăm în unitatea unde, cu peste 55 de ani în urmă, începea fabricația aparatelor de telecomunicații prin fir, profil ce continuă să existe dar, firește, cu creșterile în complexitate, plus cele de diversificare a profilului de producție. S-au adăugat astfel echipamente de mare complexitate ce înglobează pe scară largă electronica și microelectronica, optica. Si aici, ritmul înalt de înnoire se datorează în exclusivitate activității proprii, originale. Reținem între produsele specifice realizarea centralelor telefonice electronice automate pentru 50, pentru 200, pentru 600, pentru 800 de abonați și centrala electronică automată de oficiu. Între argumente, dincolo de facilitățile tehnice, numim gabaritul mult redus, importanță economiei de metale, energie, fiabilitate superioară etc. Se cuvine să precizăm că în crearea acestor instalații succesul e datorat și unor componente asimilate în unitate. Este vorba, între altele, de redresoare și traductoare specifice perfecționate, care au însă utilizare și în alte domenii precum mașini-unei de precizie, robotică, relee ermetice, și acestea mult solicitate pentru utilizare în medii speciale, fiind prevăzute a rezista la diferențe de temperatură de la plus 125 la minus 60 grade C, la socuri, vibrații, mediu nociv etc. Se impune precizat totodată că obținerea unor asemenea performanțe s-a făcut în contextul realizării tot prin forțe proprii a unor dispozitive și tehnologii pe măsură, care să permită microsuduri cu energie înmagazinată, spălare cu ultrasu-nete, realizarea vidului și umplerea cu gaze inerte a capsulelor etc. Sint, toate acestea și alte asemenea creații, dovezi cum nu se poate mai evidenție ale inteligenței creațoare în acțiune (Alexandru Stroe).

TEZELE PENTRU PLENARA C.C. AL P.C.R.

PROGRAM DE ACTIVITATE AL ÎNTRERGULUIUI POPOR

Viața patriei cunoaște în această perioadă un răstimp de puternică efervescență social-politică generată și dinamizată continuu de ampla dezbatere publică ce se desfășoară în pregătirea plenarei C.C. al P.C.R., de susținutele preocupări pentru însușirea și aplicarea bogăției de idei, concepte și indicații de mare valoare principală și practică incorporate în Expunerea rostită de tovarășul Nicolae Ceaușescu la ședința Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. din 29 aprilie a.c. Această vastă dezbatere la scară națională, această consecventă preocupare pentru înfăptuirea neabătută a orientărilor cuprinse în Tezele din aprilie demonstrează cu puterea de netăgăduit a faptelor că acest inestimabil document teoretic — expresie grăitoare a gîndirii novatoare, riguros științifice a tovarășului Nicolae Ceaușescu, a capacitatei partidului de a regăsi și redimensiona permanent, corespunzător cerințelor fiecărei etape istorice, desfășurarea procesului revoluționar de construire a noii orînduirii — a fost însușit și a devenit programul revoluționar de muncă, de acțiune al întregului partid, al întregului popor.

Cu deosebită putere se subliniază în Tezele din aprilie rolul determinant al științei și învățămîntului în întreaga dezvoltare economico-socială. În acest sens, secretarul general al partidului arăta: „Trebuie realmente să tragem toate concluziile din ceea ce am stabilit, că întreaga dezvoltare de construcție socialistă nu se poate realiza decât pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, ale cunoașterii umane în general, a legării strînsă a științei cu învățămîntul, cu producția, a ridicării continue a nivelului de cunoștințe tehnico-profesionale ale tuturor oamenilor muncii”. Sunt structurate în aceste cuvinte fertile direcții de acțiune în vederea participării mai active și statornice a cercetării științifice — prin datele și concluziile sale — la elaborarea și fundamentarea strategiilor de dezvoltare economico-socială a țării, la perfecționarea conducerii fiecărui domeniu de activitate. În același timp, se impune — dat fiind ritmurile fără precedent pe care le cunosc astăzi progresul științific și tehnic, proce-

sul înnoirii cunoștințelor și a produselor în general — introducerea mai rapidă în producție a cuceririlor științifice și tehnice, scurtarea drumului spre aplicare a rezultatelor valoroase obținute în cercetarea de specialitate. Aceste orientări de fundamentală însemnatate au conferit școlii românești noi responsabilități; ele vizează, înainte de toate, conectarea și mai strînsă a procesului de învățămînt la cele mai noi ciștaguri ale cunoașterii umane, asigurarea unei temeinice și multilaterale pregătiri științifice, tehnice, economice, punerea în valoare a potențialului creator al elevilor, crearea la toți cei aflați pe băncile școlii a deprinderii învățării permanente, a înnoirii și îmbogățirii sistematice, continue a cunoștințelor acestora.

În același timp, pentru școala românească are o mare însemnatate principală și practică cerința subliniată de secretarul general al partidului cu privire la transformarea activității ideologice și politico-educative într-o adevărată forță motrice a înaintării întregului nostru popor pe calea socialismului și comunismului. Din aceasta decurge și necesitatea ca procesul instructiv-educativ din școală să asigure o profundă pregătire profesională, prin muncă și pentru muncă, a tinerei generații cît și formarea lor ca oameni de nădejde ai societății, în măsură să-și asume cu înaltă răspundere și dăruire patriotică datoria de a duce mai departe stațeta creației și a muncii pentru țară. Omul nou trebuie să fie aşadar nu numai bine pregătit profesional și să fie stăpin pe largi cunoștințe științifice, tehnice, economice, politice și de cultură generală, dar trebuie să fie, totodată, insuflat de trainice și profunde simțăminte patriotice, să-și desfășoare întreaga muncă și viață sub semnul spiritului revoluționar.

Tezele din aprilie reprezintă, prin bogăția de idei și orientări de mare valoare, prin larga cuprindere a tuturor sferelor vieții sociale, prin deschiderile de anvergură către perfecționarea operei de construcție socialistă, un document programatic inestimabil, în măsură să potențeze și să dinamizeze procesul revoluționar de edificare a noii orînduirii.

LA CASA PIONIERILOR ȘI ȘOIMILOR PATRIEI DIN VASLUI

Un cerc cu tradiție

Locul de întâlnire al pionierilor pasionați de electronică din Vaslui este cercul de construcții radio de la Casa pionierilor și șoimilor patriei. Anual acest cerc este frecventat de aproximativ 300 de școlari și pionieri împărțiți pe grupe de începători și avansați.

După assimilarea cunoștințelor teoretice despre componentele electronice, montajele

la economisirea energiei electrice, la folosirea în mai mare măsură a componentelor electronice recuperate și la îmbunătățirea design-ului carcaselor. Totodată vor pune în aplicare un plan pentru autodotarea cu apărate electronice de măsură și control a celorlalte cercuri tehnice.

Din atitudinea și munca lor se vede clar hotărîrea micilor radiotehnicieni ca și în anul acesta palmaresul cercului să fie îmboğățit cu noi diplome și medalii care să le răsplătească munca de construcție și creație ce o desfășoară în cadrul Casei pionierilor și șoimilor patriei din Vaslui.

Pavel Chircă
CPSP — Vaslui

LA CASA PIONIERILOR ȘI ȘOIMILOR PATRIEI DIN ZALĂU

Produse utile din materiale refolosibile

Îmbinând armonios cunoștințele științifice cu deprinderile tehnico-aplicative, cercul de

cauciucului. Nu ne-am putut închipui că din mici bucăți de cauciuc, reziduuri rezultante din procesul tehnologic al confectionării anvelopelor, pe care le-am văzut cu ocazia unei vizite la Întreprinderea de anvelope din Zalău, se vor produce la Casa pionierilor, și șoimilor patriei camerele și anvelopele de tip 11 x 6/5 și 11 x 5/4 cu care sunt echipate carturile colegilor de la cercul de carting. Abia atunci am înțeles cu adevărat utilitatea și importanța reciclării și refolosirii tuturor materiilor și materialelor", spune pioniera Raluca Prodan. „Ne mindrim că am devenit o mică întreprindere pionierească de anvelope, unică în felul ei în țară. Camerele și anvelopele confectionate de către noi au echipat, în anul trecut, carturile pionierilor din Borșa, Gherla, Satu-Mare, Vaslui precum și de la toate casele pionierilor din județul nostru (Simleul-Silvaniei, Jibou și Cehu-Silvaniei)", adaugă pioniera Mariana Torje.

Intr-adevăr este fascinant să urmărești pașiunea și migala cu care micii confectioneri de anvelope parcurg cu seriozitate muncitorăescă fiecare etapă a fluxului tehnologic, bucuria și veselia cu care este întâmpinată fiecare nouă anvelopă produsă purtând marca „Casa pionierilor și șoimilor patriei Zalău". Aceste produse se remarcă prin rezistență, aderență la sol și grad de uzură mic.

Pasiunea de a inova

de bază și tehnica cablajelor imprimate, electronică devine suportul fanteziei și creațivității pionierești. Dintre lucrările realizate de membrii cercului în decursul anilor, care au îmbinat fantezia cu rigoarea tehnică amintim: amplificatoare HI-FI, căbel electronic, sonerii cu memorie, radioreceptoare cu ceas electronic. În centrul atenției a stat și participarea la concursurile județene „Müni de aur" și interjudețene „Cupa Moldovei" de la Bacău, „Cutezătorii Deltei" de la Tulcea, la care membrii cercului au obținut numeroase premii. La aceste concursuri s-au evidențiat pionierii Ionuț Scarlat, Anamaria Sîrbu, Marian Avcăleanu, Mihaela Ștefănescu și alții.

Concursul de creație tehnică „Start spre viitor" a constituit și constituie pentru noi posibilitatea de a ne prezenta și verifica lucrările pe plan național. Dacă, în urmă cu un an, am participat cu montajele Ceas electronic Roboțel și Simulator pentru electromasaj, la actuala ediție ne-am prezentat cu construcții mai complexe, ca: Turometru și voltmetru auto și machetă funcțională Sistem automat pentru irigații. Am avut o satisfacție deosebită cînd la expoziția re-publicană de creație tehnică „Start spre viitor" de la Palatul pionierilor și șoimilor patriei din București am văzut și lucrările pe care le-am conceput în cerc", spunea pionierul Ionuț Scarlat, comandant de unitate la școală nr. 7 din Vaslui.

Aflați la începutul unui nou an, membrii cercului de construcții radio, și-au propus noi obiective ale activității ce o vor destasura. Astfel, vor realiza lucrări care să duca

Acum, cînd cercurile tehnico-aplicative de la casele pionierilor și șoimilor patriei din întreaga țară cunosc din nou animația caracteristică susținutelor activități, cînd cei pasionați de știință, tehnică și artă vin să-și desăvîrsească cunoștințele dobîndite în cadrul orelor de clasă, să-și concretizeze în lucrări tehnice pasiunile și fantezia creațoare, să luăm cunoștință cu activitățile și proiectele de viitor ale pionierilor de la cercul de construcții radio de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Vaslui și ale cercului de petrochimie și prelucrare a cauciucului de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Zalău, județul Sălaj.

petrochimie și prelucrare a cauciucului de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Zalău, județul Sălaj atrage în fiecare an foarte mulți pionieri dornici să patrundă tainele petrochimiei, tehnicii obținerii și prelucrării cauciucului și să desfășoare, în același timp, o muncă utilă în atelierul de prelucrare a cauciucului.

Este foarte interesant să participe la orele în care micii cercetători, participanți și premați la sesiuni de referate, minuiesc cu dexteritate fragile eprubete, pahare Berzelius și Erlenmeyer, diferite baloane și pilnii în procesul de obținere a numeroaselor substanțe chimice. Se patrunde cu pași mici dar siguri pe fascinantele porți ale chimiei, în general, și ale petrochimiei în special, îmbogățind și multiplicind cunoștințele din școală, se crează pasiuni.

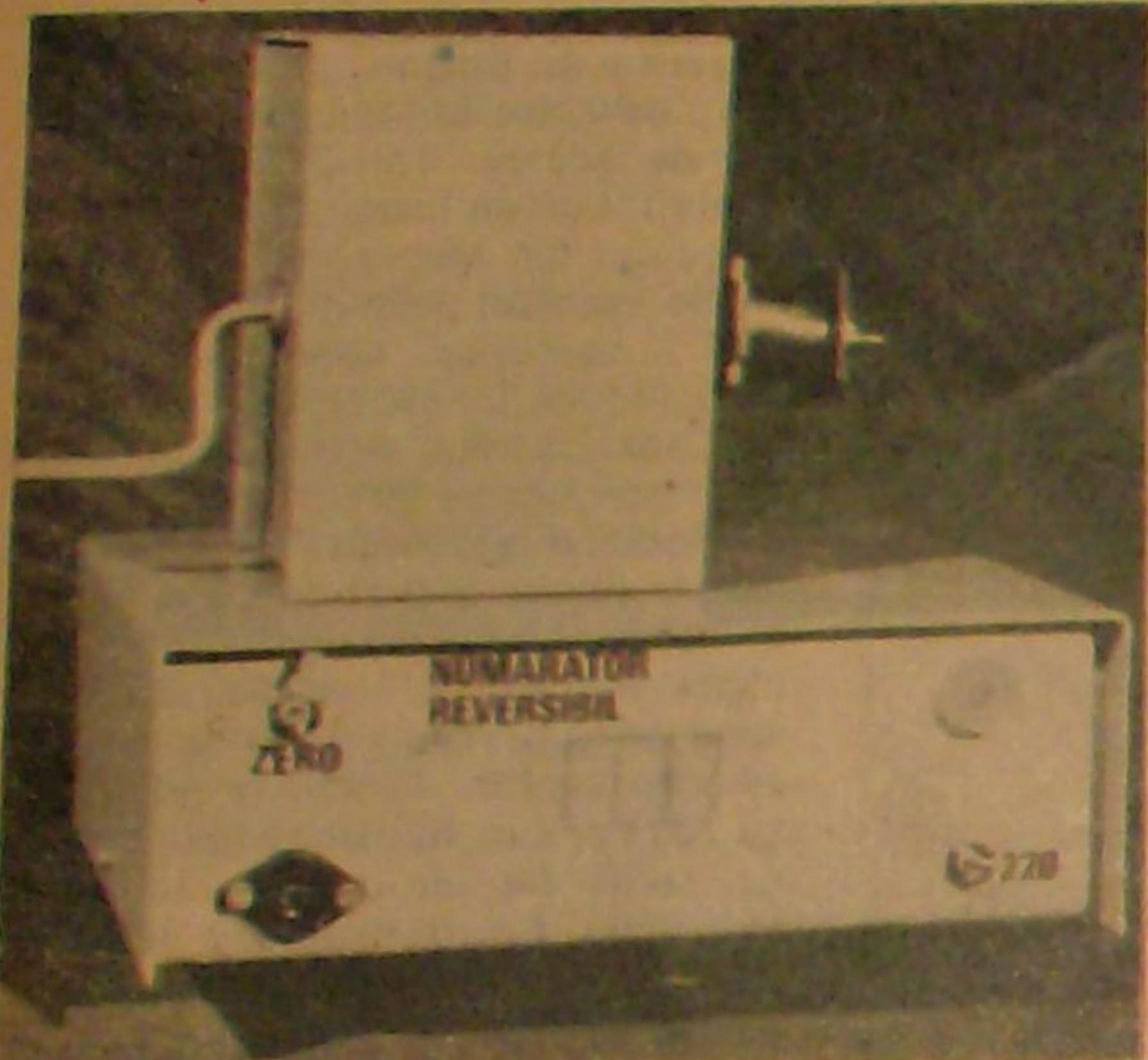
„Adevărată surpriză care ne-a impresionat a constituit-o tehnologia de prelucrare a

Presă pentru confectionarea anvelopelor pentru carturi, aşa cum ne mărturisește profesorul Petru Sămpetrean, conducătorul cercului, este unică în țară și ea a fost confectionată în întregime în cadrul cercului, datorită pasiunii și ingeniozității fostului conducător al cercului, Barta Iuliu, actualmente pensionar.

Din această adevărată școală a muncii de la atelierul de confectionare a anvelopelor, din cadrul cercului de petrochimie și prelucrare a cauciucului de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Zalău, s-au mai evidențiat pionierii: Marioara Gordan, Daniel Buhol, Madalin Sămpetrean, Ovidiu Popițan și Bodoki Bianca.

*Subredacția „Cutezătorii”
Casa pionierilor și șoimilor
patriei Zalău, jud. Sălaj*

NUMĂRĂTOR REVERSIBIL

Lucrarea Numărător reversibil, prezentată la Concursul republican de creație tehnico-științifică "Start spre viitor" ediția 1988, în cadrul secției de automatizare și robotica, a fost realizată la cercul de construcții radio de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Sibiu de pioneri Grădini Petcu și Lucian Demian, sub îndrumarea profesorului Ioan Codorean.

Construit cu un minim de componente integrate, acest aparat se poate folosi în procesele industriale la numărarea pieselor de pe benzile de montaj, la numărarea vizitatorilor dintr-o expoziție etc.

Pentru a înțelege funcționarea aparatului vom urmări schema de principiu, care este structurată pe mai multe blocuri funcționale.

Blocul de formare a impulsurilor

Acesta are rolul de a transforma semnalele provenite de la două fototranzistoare în impulsuri dreptunghiulare. El este format din două fototranzistoare tip ROL 31, două circuite integrate liniare tip

555, rezistoare și condensatoare. Dacă se obturează fluxul luminos al fototranzistorilor în ordinea A-B, la ieșirea 1 a circuitului integrat 555 se obțin impulsuri pentru validarea sensului de numărare înainte. Pentru sensul de numărare înapoi ordinea de obturare a fluxului luminos este B-A, iar impulsurile de comandă se obțin la ieșirea 2. Cu alte cuvinte, ieșirea 1 este comandanță de fototranzistorul A iar ieșirea 2 de fototranzistorul B.

Blocul de comandă al sensului de numărare

Este format dintr-un circuit basculant bistabil de tip CDB 473 și două porți logice SI-NU de tip CDB 400. Obturarea fototranzistorului A produce impulsul care trece blocul pe sensul de numărare înainte, în timp ce obturarea fototranzistorului B furnizează impulsul care va fi numărat înainte. Prin urmare, dacă ordinea de obturare a celor două fototranzistoare se menține A-B, impulsurile vor fi numărate în sens direct. Sensul de numărare invers este dat de starea porții logice P₁, a tranzistorului T₁, și de sensul de obturare B-A.

Blocul numărător

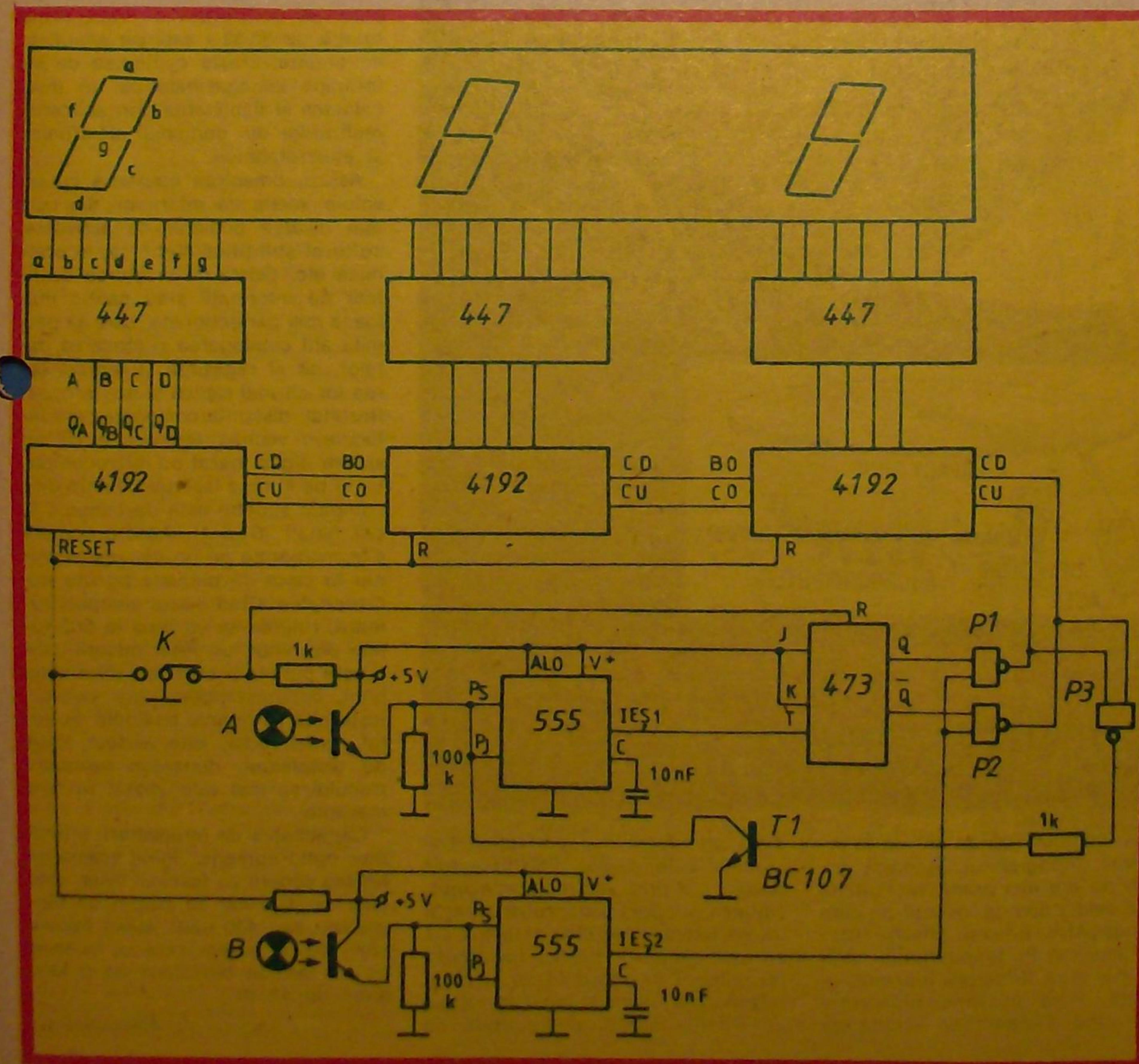
Este construit cu circuitul integrat specializat de tip CDB 4192. Aceasta este un numărător zecimal, sincron, reversibil prevăzut cu două intrări de tact. Semnalele de la blocul de comandă al sensului de numărare se aplică pe intrările de numărare directă (CU) și inversă (CD). Conectând în cascadă trei circuite integrate se obține un număr maxim care nu depășește 1000, mai exact 999. Aducerea la zero a numărătorului (resetarea) se face cu ajutorul comutatorului K.

Blocul de afișare și decodificare

Decodificarea semnalelor de la numărător se face cu circuite integrate de tip 447. Acestea sunt decodificatoare cod BCD/cod 7 segmente cu colectorul în gol. Afișajul se realizează cu ajutorul a trei celule cu anodul comun.

Blocul de alimentare

Alimentarea montajului se face de la o sursă de tensiune constantă de 5 V. Consumul fiind redus, aparatul poate fi alimentat și de la baterii sau acumulatori.

DE LA FONOGRAF

LA VIDEODISC

S-au implinit 100 de ani de la inventarea fonografului. Această invenție nu era nici prima, nici ultima dintre cele 1 500 de invenții pe care Thomas Alva Edison (1847—1931) le-a brevetat în timpul lungii sale vieți, dar avea să fie cea mai controversată. În luna noiembrie 1878, cînd a reușit să scoată pe

piață un model mai perfectionat al ciudatei sale mașini, Edison a fost socotit, pe rînd: ventriloog, mincinos, șarlatan și a fost dezaprobat chiar și de societățile științifice cărora li s-a adresat. Aceasta pentru că nimenei nu putea fi de acord că un cilindru, înfășurat în ceară și legat la capete cu diferite sirme, poate vorbi ca

omul și chiar să cînte (prima înregistrare a lui Edison, „Mary avea un inel”, devenise un cîntec la modă la vremea aceea). Totuși, Edison era celebru. Lumea începuse să-i spună „vrăjitorul din Menlo Park”. Exasperat de veșnicul atribut de geniu, cu care îl copleșeau contemporanii, a spus cîndva unuia dintre colaboratorii săi: „Geniul, dragul meu, este 1% inspirație și 99% transpirație”.

Principiul de înregistrare este simplu. O pîlnie, prevăzută cu o membrană, de care era prins rigid un ac, capta sunetul de înregistrat. Acul săpa pe suprafața de cositor a unui cilindru șanțuri de diferite adîncimi. La redare, sunetul este amplificat fie cu pîlnii, fie cu cornete acustice. Mai tîrziu, Edison a folosit ceară în locul cositorului, dar neajunsurile calitative și de reproducere în mai multe exemplare persistau.

Zece ani mai tîrziu, Emil Berliner înlocuiește cilindrul de ceară al „fonografului lui Edison” cu un disc plat de ebonită, folosește un ac de zinc și dă ansamblului numele de gramofon; în 1896 se introduce în construcția acestuia mecanismul cu resort, care asigură rotirea ritmică a discului, iar în 1899 sunt realizate plăci de gramofon gravate, cu matrîță metalică, trase după înregistrările pe ceară. În anul 1925 s-au realizat primele înregistrări electrice, în 1933 a apărut pe piață discul cu 33 rotații/minut, iar în 1948 se produc primele microdiscuri (microsion) pe plăci de policlorură de vinil, avînd turăția de 33,33 rotații pe minut. În continuare, crește cantitatea de informație înmagazinată pe un disc, calitatea și fiabilitatea prin aplicarea realizărilor din domeniul electronic și electrotehnicii.

Astăzi, omenirea operează cu un volum imens de informații din cele mai diverse domenii de activitate: cultural-științifică, tehnică, economică etc. Odată cu creșterea cantității de informații s-au căutat mijloace mai perfecționate, care să permită atât catalogarea și stocarea datelor, cât și regăsirea și reproducerea lor cât mai rapidă și mai precisă. Rezultat: discurile compacte care înlocuiesc vechea tehnologie cu un sistem digital bazat pe microcomputer și pe lumina laserului. Pe un disc compact sunetul este descompus în biți binari (0 și 1). Aceste numere sunt memorate pe un disc de aluminiu în circa 15 bilioane puncte microscopice. Cînd discul compact rulează, rotindu-se cu pînă la 500 rotații pe minut, un laser mătură ușor aceste puncte și transferă informația unui microcomputer care convertește biți în semnal analogic. Sunetul, astfel redat, este perfect, lipsit de distorsiuni, deoarece suprafața discului nu mai este „cîtită” în mod mecanic.

Capacitatea de înregistrare a unui disc optic numeric, ținînd seama de finețea scrierii cu fascicul laser, este enormă: 500 000 de pagini dactilografiate sau 400 cărți, avînd fiecare cîte 500 de pagini care ar încăpea pe un raft de bibliotecă cu o lungime de 12 m.

I. Diaconescu

Telescop cu OGLINDĂ LICHIDĂ

Dintre toate ramurile științei, astronomia, care se ocupă cu studiul astrilor și cu legile mișcării lor, a exercitat, din cele mai vechi timpuri, o atracție deosebită. Metodele sale fundamentale de cercetare sunt metode indirecte, de observație, bazate pe analiza spectrală, fotometrie, fotografie și recepționarea, măsurarea și studierea undelor radiofonice emise de corpurile cerești. De la 4 octombrie 1957 s-a trecut și la folosirea metodelor experimentale directe, prin lansarea sateliților artificiali ai Pământului, a stațiilor spațiale și a navelor cosmice.

Unul din instrumentele de cercetare folosit la obținerea de imagini mărite ale obiectelor depărtate este telescopul optic, inventat la începutul secolului 17. El conține un obiectiv (de obicei, o oglindă concavă, sferică sau parabolică), care formează în focalul său o imagine reală și răsturnată a obiectivului examinat, și un ocular (o lentilă convexă acționând asemenea unei lupe), ce creează o imagine virtuală mult mărită, montată la capetele unui tub opac. De la luneta astronomică a lui Galileo Galilei (1564–1642) și telescopul folosit de Isaac Newton (1643–1727) pînă la cele de astăzi (fig. 1) puterea optică (raportul dintre tangeta trigonometrică a unghiului de observare prin instrument și dimensiunea transversală a obiectului) a crescut enorm. Două dintre cele mai mari telescoape care sunt folosite în prezent au diametrul oglinzelor de 5 m, cel de pe Muntele Palomar din California, și respectiv 6 m, cel din Caucaz. Construirea unor telescoape mai mari ridică o serie de probleme, ca de exemplu: prețul instrumentului crește exponențial cu creșterea dimensiunii oglinzelor. Fabricarea unei oglinzi monolit de dimensiuni mari este o operație foarte dificilă iar cu timpul aceasta se deformează datorită greutății proprii și variațiilor de temperatură. Aceste motive au facut ca, timp de mulți ani, atenția astronomilor să se îndrepte spre perfectionarea metodelor de înregistrare a luminii colectate de oglinda telescopului. Prima idee a fost aceea ca oglinda telescopului să fie formată din 6 oglinzi cu diametrul de 1,6 m, lumina colectată de ace-

tea fiind dirijată într-un singur focar în care să apară o imagine unică, de exemplu primul telescop multiplu dat în funcțiune în Arizona. Acest

instrument este echivalentul unui telescop cu diametrul oglinzelor de 4,5 m. Pasul următor îl constituie construirea unor oglinzi din sticlă rezistentă la foc a căror formă parabolică se obține prin mișcarea de rotație a masei sticloase în timpul răcirii.

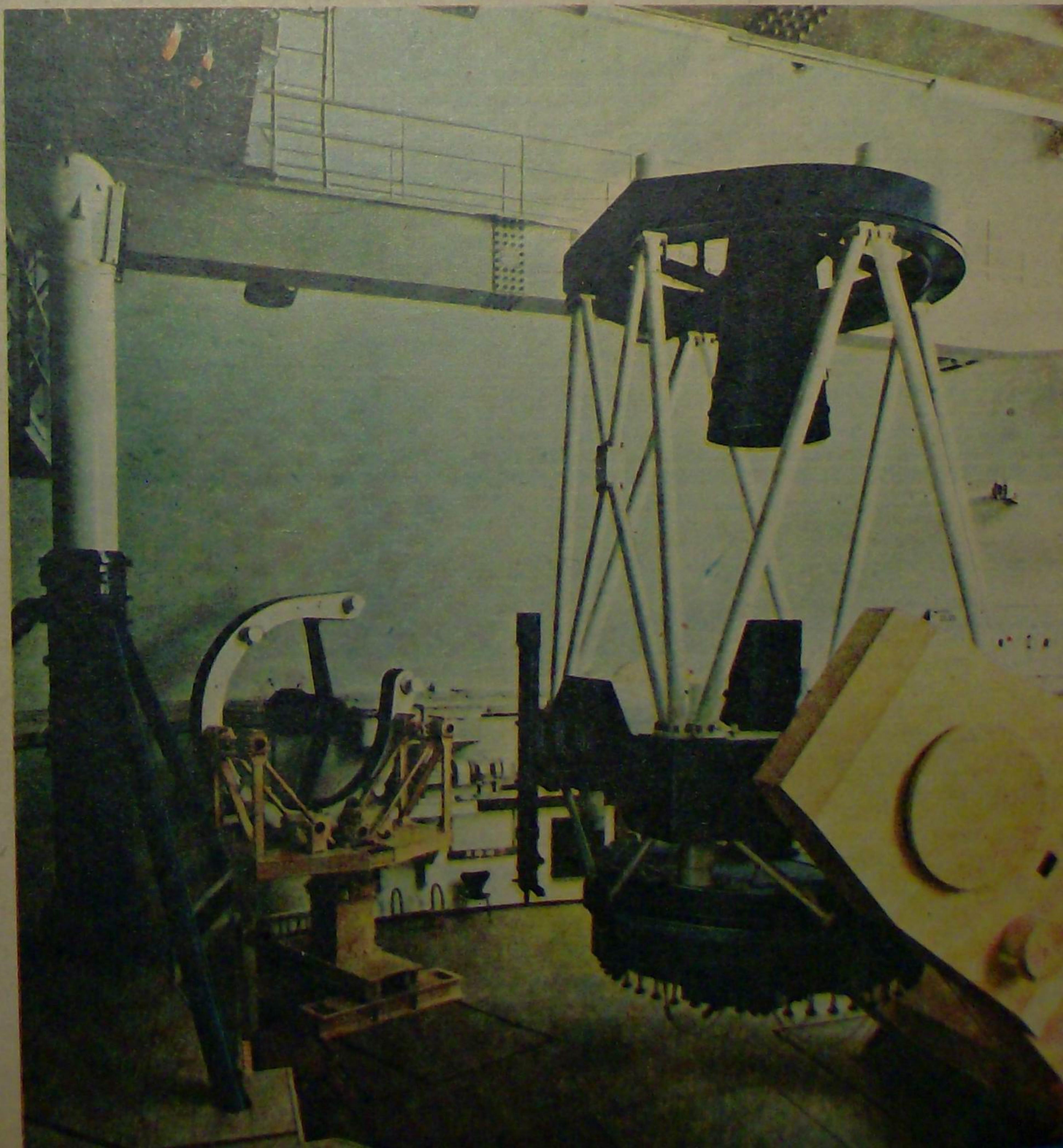
O idee veche care s-a realizat de curînd a fost crearea unei oglinzi lichide de mercur. Aceasta a aparținut lui Isaac Newton. El cunoștea forma parabolică pe care o ia de la sine suprafața lichidului dintr-un vas ce se rotește. Totodată, el a construit unul din primele telescoape din lume (fig. 2).

Prima oglindă lichidă, un model primitiv, a fost construită de fizicianul Robert Wood în anul 1908. Rotind mercur într-un vas larg, el a obținut o suprafață parabolică ideală, care putea servi drept oglindă, deoarece mercurul reflectă bine razele de lumină. Telescopul bazat pe această oglindă a fost instalat într-o fintină nu prea adâncă. Defectul lui constă în faptul că la cel mai mic șoc suprafața oglinzelor lichide se tulbura, deformând imaginea. Cu toate că această idee era foarte atrăgătoare prin simplitatea ei, telescopul cu mercur al lui Wood nu și-a găsit aplicare. Nici autorul însuși și nici fizicienii contemporani lui nu prijeau cu seriozitate acest aparat original. De altfel, unul din colegi a scris: „Ding-dong răsună! El e-n fin-

tină./ Ce-a luat Wood cu el?/ O cuvâ de mercur./ Să ce-a ieșit din astă?/ N-a ieșit aproape nimic!”

In anul 1982, fizicianul Ermanno Borra a construit o oglindă din mercur cu diametrul de circa un metru căreia i-a adus substanțiale îmbunătățiri (fig. 3). El susține că această oglindă este de cel puțin cinci ori mai puternică decât cea a telescopului de la Palomar, fiind în același timp mai simplă și mult mai ieftină. Vibrațiile în puncte, ondulațiile și cutile care apar la suprafața mercurului au fost eliminate utilizând un container de lemn care se rotește cu o mișcare de revoluție de șase secunde, foarte constantă, imprimată de motoare electrice de tip sincron. Oglinda având o poziție orizontală, telescopul „vede” în orice moment o regiune a cerului de două ori mai mare la lună plină și, cind pămîntul se rotește, acoperă o bandă îngustă și lungă. Cu mai multe telescoape cu oglinzi lichide situate la diferite latitudini, astronomii ar putea localiza galaxii foarte îndepărtate pentru a le studia distribuția, structura și evoluția în Univers. Mai mult, construcția unei oglinzi lichide cu un diametru de 30 m ar costa de trei ori mai puțin decât cea din Hawaii formată din 36 de oglinzi clasice care totalizează 10 m.

Gh. Niță

AVENTURA

Aerul constituie învelișul gazos al Pământului, înveliș numit atmosferă. În antichitate, filozofii susțineau că aerul este o substanță simplă, imponderabilă. Mai târziu, fizicienii Torricelli și Galileu au demonstrat experimental că aerul este greu, iar chimistul Lavoisier a dovedit că aerul este un amestec de azot și oxigen. La sfîrșitul secolului al XIX-lea s-a descoperit că în compoziția aerului intră, în proporție redusă, și gazele rare: heliu, neon, argon, kripton și xenon. Pe lîngă aceste componente permanente, în compoziția aerului se găsesc și unele gaze întimplătoare, ca de exemplu: dioxidul de carbon, amoniacul, dioxidul de sulf etc.

Importanța aerului pentru viața omului este deosebit de mare. Se știe că fără apă omul rezistă și peste 60 de ore, însă fără aer omul nu poate supravie-

viețui nici 6 minute. De asemenea, nici viața celorlalte viețuitoare nu este posibilă în absența aerului. În industrie aerul se folosește atât pentru obținerea azotului, oxigenului și gazelor rare, cât și ca agent oxidant.

Datorită unei intense activități economice, în multe regiuni de pe globul pămîntesc aerul se încarcă cu substanțe străine, dăunătoare vieții. Fenomenul este cunoscut sub numele de poluarea aerului. Produsele evacuate pe țevile de eșapament ale automobilelor și pe coșurile fabricilor amenință sănătatea oamenilor, impiedică dezvoltarea normală a vegetației și, după cum afirmă unii specialiști, perturbă echilibrul climatic al planetei.

Dintre componentele aerului, un rol determinant în aceste fenomene revine carbonului, mai bine zis unui oxid al său, dioxidul de carbon. Acesta este un gaz incolor, irsăpăd care se lichefiază

ușor și se solidifică prin evaporare bruscă (zăpada carbonică). El este format din 27,27 la sută carbon și 72,73 la sută oxigen. Industrial se obține prin arderea cocsului în exces de aer sau prin descompunerea termică a calcarului. Dioxidul de carbon nu arde și nu întreține arderea. El se folosește în industria frigorifică (gheăță uscată), la obținerea siliconului, la stingerea incendiilor etc.

Pentru a putea evalua influența care revine activității economice în perturarea echilibrului ecologic, a fost necesar mai întâi ca omul să descifreze mecanismul natural de producere a dioxidului de carbon și rolul său în fotosinteza. Să ne reamintim, pe scurt, că fotosinteza este recompunerea unei substanțe făcută prin acțiunea luminii. Dar care sunt fenomenele care se produc în intimitatea celulei vegetale?

Laboratorul plantei este frunza, foto-

CIRCUITUL APEI
ÎN ATMOSFERĂ

DEVERSAREA APEI ÎN MARE

PLANCTON

PIATRĂ DE VAR

ENCICLOPEDIE

START
spre viitor

CARBONULUI

dinamul acestea este cloroplastul, iar substanța miraculoasă — bucătăria lumii vegetale — este clorofila, un pigment compus, de culoare verde, a cărui proprietate principală este de a reține anumite radiații luminoase (roșii și albastre), deci absorția enegiei luminoase și fixarea cu ajutorul acesteaia a unor elemente din apă și din aer, în urma căreia iau naștere o infinitate de compuși organici. Fotosinteza se desfășoară în două etape: faza de lumină în care clorofila captează particule ale radiațiilor luminoase (cuante și fotoni) și are loc fotoliza apei și faza de întuneric sau fotochimică în care se produce integrarea dioxidului de carbon absorbit din aer în substanțe deja existente în cloroplaste și sinteza noulor compuși organici (glucide, lipide, proteine).

Ca urmare a proceselor economice, se degajă anual în atmosferă miliarde de tone de dioxid de carbon. Urmările se cunosc: poluare, influențe negative asupra zonelor forestiere, ploi acide, secetă... Sub o aparență inofensivă, dioxidul de carbon are o insușire redu-

tabilă, este transparent la lumina vizibilă, fiind opac în spectrul infraroșu, precum un înveliș de sticlă. Având proprietățile sticlei, ei produce bine cunoscutul efect de seră și astfel se explică de ce planeta Venus, înconjurată de o enormă atmosferă de dioxid de carbon cunoaște la suprafață temperaturi de +400°C. Dar Terra? Din fericire, atmosfera acesteia nu conține 99 la sută, ci 0,3 la sută dioxid de carbon, deci efectul de seră pe planeta noastră este foarte limitat. Ca urmare a utilizării din ce în ce mai mult a combustibililor fosili, dioxidul de carbon se stochează în atmosferă — astăzi acumularea reprezentând cinci miliarde de tone anual, cifra sporind în ritmul creșterii energetice.

Despre mecanismul natural de producere a dioxidului de carbon se cunosc puține lucruri certe, cu toate că specialiștii au formulat diverse ipoteze. Se știe că, deși gazul carbonic reprezintă sub unu la sută din atmosfera Pământului, el se mișcă într-un ciclu care echilibrează într-un mod fundamental clima planetei noastre. Cheia întregului echilibru o constituie carbonul. Cind nori de ploale se îngrămadesc deasupra Terrei, dioxidul de carbon din at-

mosferă se dizolvă în picăturile de apă și formează o soluție acidă slabă. Apa de ploale cade pe rocile continentale și pătrunde în pămînt, acumulind carbonul eliberat de rădăcinile plantelor. În drumul ei, apa colectează de asemenea calciu și alte minerale dizolvate în sol. Cind traseul apei pătrunde în mare, organismele numite plancton (plante și animale) utilizează carbonul combinat cu calciu pentru a forma mici cochilii. În momentul cind aceste organisme mor, din cochilii lor de carbonat de calciu, sedimentate în regiuni nu prea adânci ale mărilor, ia naștere piatra de var.

În zonele de rupturi tectonice apa se infiltrează gradat sub placa continentală, purtând piatra de var către interiorul scoarței. La temperatura înaltă din interiorul pământului, dioxidul de carbon se degajă din piatra de var și intră, de regulă, în compozitia lavei vulcanilor. Dioxidul de carbon reintră în atmosferă la erupția vulcanilor de suprafață sau submarini. Cel subacvatic își trimite lava în ocean iar gazul carbonic reintră în atmosferă, începînd un nou ciclu.

Datorită influenței acestei mișcări a carbonului, Terra își poate menține un echilibru natural favorabil vieții oamenilor, celorlalte viețuitoare și plantelor.

DEGAJARE DE DIOXID DE CARBON
VULCAN SUBMARIN

DEGAJARE DE DIOXID
DE CARBON

VULCAN

CUNOASTERE

TEHNICĂ

Necesitatea pregătirii interdisciplinare sau aprofundarea mai multor domenii pentru a putea duce o muncă de pionierat în cel puțin unul dintre ele este cel mai bine ilustrată în ultimul timp de către cei care realizează imaginiile ce însoțesc textele științifice.

Informația științifică din orice domeniu de activitate este de obicei vehiculată de către texte elaborate de oameni cu un înalt nivel de calificare în domeniul respectiv. Dar, de cele mai multe ori, o imagine utilizată ca ilustrație are un rol didactic-explicativ cu mult mai mare decât multe pagini de text. Volumul de informație dintr-o imagine bine aleasă este mult mai dens decât informația vehiculată prin intermediul cuvintului. Să luăm de exemplu cazul reconstituirii unui animal preistoric pornind de la scheletul său fosilizat. Echipe de antropologi pot munci ani de zile pentru a reconstitui imaginea animalului, dar aceasta trebuie materializată în imagini și volume corespunzătoare. Nică o descriere verbală nu poate egala cîteva fotografii ale reconstituirii la scară sau chiar în mărime reală. Un Tyrannosaurus Rex de acum 100 de milioane de ani nu poate fi reconstituit într-un mod credibil decât dacă se folosesc în acest scop, pe lîngă resturile

2

3

5

bile. Prin realizarea unui desen suprarealist, compus cu ajutorul mai multor fotografii ca material documentar, pot fi redată mai multe detalii decât într-o fotografie. Broșura din imagine (fig. 3) este un exemplu elovent în acest sens.

Tehnicile ingenioase sunt impunătoare. Astfel pentru realizarea imaginii de copertă pentru o carte despre floarea soarelui au fost utilizate boabe de... cafea, creioane colorate și hirtie colorată. Așezarea abilă a luminii și refotografia întregului aranjament au creat Imaginea pe care o puteți admira și dvs. (fig. 4).

Dezintegrarea nucleului unei comete poate fi reprezentată prin stropirea cu aerograful și nuanțare a gradului de alb pe un fond de culoare închisă, efectul vizual fiind foarte apropiat de cel real, deocamdată, imposibil de înregistrat în condiții normale (fig. 5).

Pentru a ilustra tehnologia utilizată la realizarea forajelor de mare adâncime în gheăță a fost special creată Imaginea unei astfel de instalații acționată de un motor electric bazat pe energie furnizată de către panouri solare. (fig. 6).

O categorie cu totul aparte o reprezintă secțiunile de tip axonomic prin diverse tipuri de apări, prin intermediul cărora poate fi urmărită funcționarea acestora. Un alt exemplu de ilustrație științifică, cu mult succese la cititori, îl constituie reprezentările suprapuse. Imaginea laterală a unei locomotive de exemplu poate fi dată la o parte pentru a vedea agregatele din interior, șasiul, dispunerea spațială funcțională etc. în mai multe faze.

Impactul noulor tehnici de realizare a ilustrațiilor științifice asupra artiștilor plastici este ilustrat de tot mai multe expoziții cu această temă, tendință actuală fiind aceea de creștere a interesului artistic față de ele.

Cristina Crăciunoiu

1

PENTRU
AUTOMOBILUL
DE AZI ȘI DE
MÎNE

SUSPENSI „INTELI- GENTE”

Deplasarea unui vehicul dă naștere unor fenomene vibratorii datorate accelerărilor, frânărilor, virajelor mai mult sau mai puțin brusă și, nu în ultimul rînd, stările necorespunzătoare a drumului. Inegalitățile și asperitățile căii de rulare sunt absolut întimplătoare și de cele mai multe ori neașteptate. Vibrările provocate de către aceste surse crează vibrările obosităre pentru pasageri și în același timp contribuie la uzura prematură a automobilului. Există în rîndul constructorilor de automobile o preocupare continuă de a reduce aceste vibrările. Aceasta este rolul suspensiei, care prin intermediul unor mecanisme și subansamblu specifice trebule să limiteze efectele și eforturile laterale, transversale și mai ales verticale ce apar în timpul deplasării unui autovehicul.

O suspensie bună trebuie să asigure stabilitatea vehiculului în mișcare, păstrind anumite caracteristici geometrice ale roților și sistemelor de direcție și propulsie, să mențină contactul roților cu solul și să asigure protecția pasagerilor, a vehiculului și a mărfurilor transportate contra șocurilor și vibrărilor.

Sistemele de suspensie de cele mai diverse tipuri sunt alcătuite, în principal, din elemente elastice cu rolul de absorție și disipare a energiei șocurilor, din elementele de prindere de caroserie (diverse mecanisme) și amortizoare.

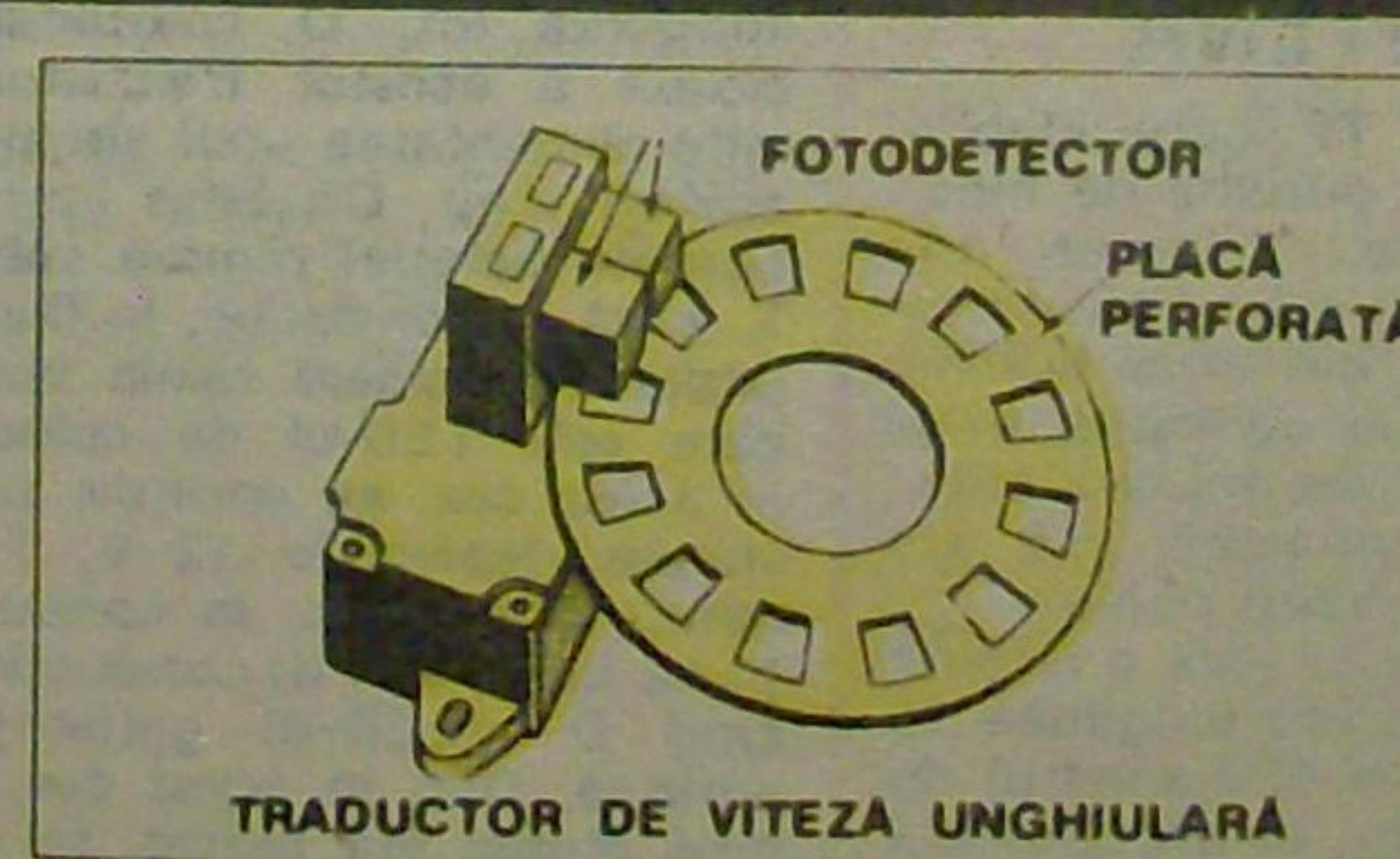
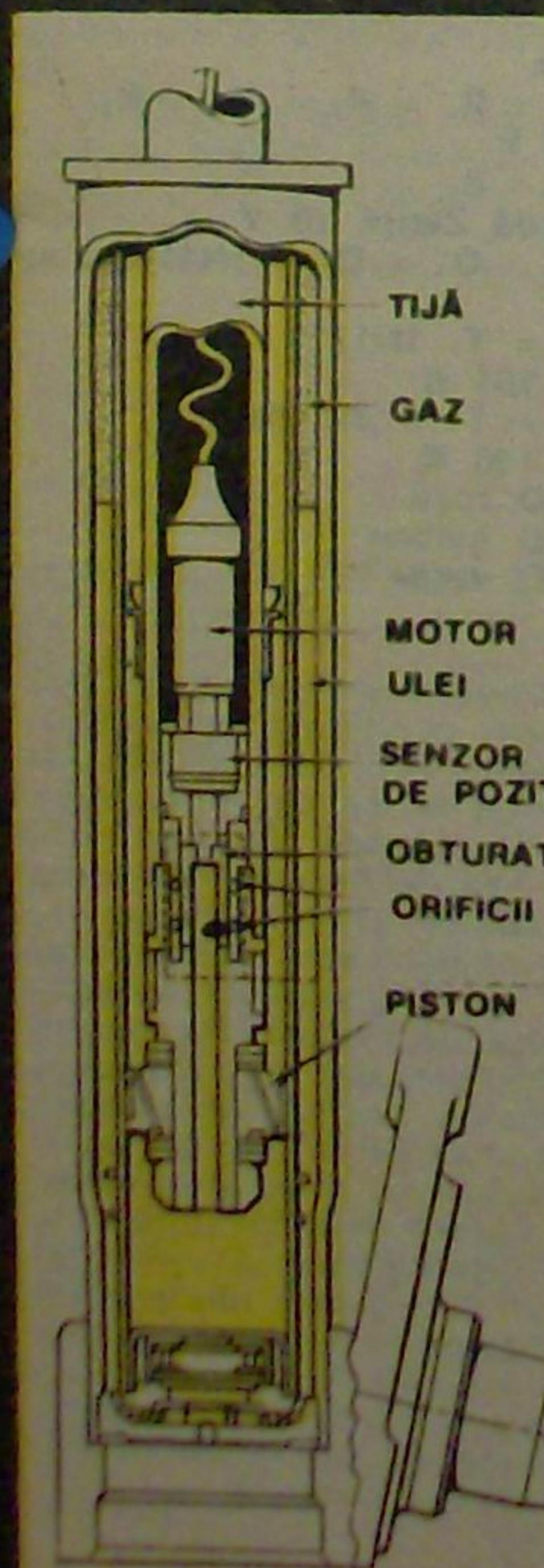
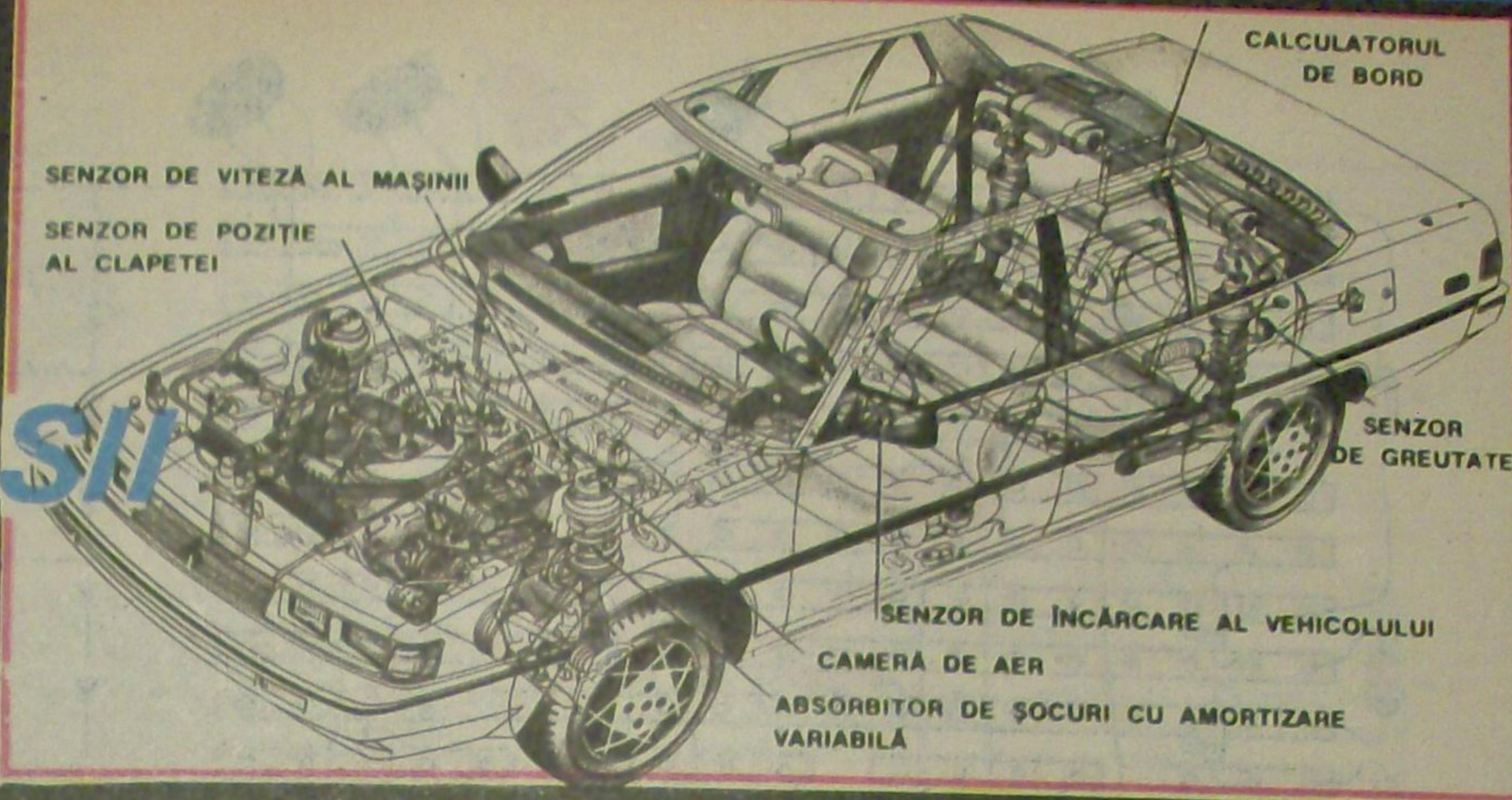
Este interesul oricărui constructor și proiectant de automobile să realizeze suspensii mai eficiente. Numeroase sisteme și invenții realizate de-a lungul a aproape un secol de existență ale autovehiculelor au dus la sistemele de suspensii cu roți independente ce se utilizează de marea majoritate a automobilelor din zilele noastre. Începând din deceniul 8, punerea la punct a unor sisteme eficiente de simulare analogică și apoi numerică a funcționării mecanismelor componente a dus la apariția unor sisteme de suspensii moderne, ale căror caracteristici erau net superioare celor anterioare.

Pasul următor în perfeționarea suspensiilor a venit din dotarea acestor sisteme cu microprocesoare. Prin măsurarea unor parametri specifici și prin prelucrarea instantanea a datelor, un sistem de servomecanisme asigură variația coeficientului de amortizare

din amortizoarele hidraulice, adaptând suspensia la condițiile de rulare. Părțile componente ale unui astfel de sistem se pot observa în figura 1.

Calculatorul de bord aflat în vecinătatea portbagajului primește semnale de la diverse tructoare. Astfel, un senzor de viteză al mașinii și unu de poziție al clapetei carburatorului îl permit să cunoască elementele cinematice ale mișcării, viteza și accelerăția. Alt senzor îl furnizează informații în legătură cu incărcarea mașinii iar altul îl indică asileta (poziția botului și a portbagajului față de sol). Avind aceste date, calculatorul decide care este tipul de amortizare cel mai eficient pentru înălțarea vibrărilor și comandă servomecanismele ce asigură o amortizare dură, slabă sau normală.

Elementul cheie al întregului sistem este un nou tip de amortizor reglabil prin co-

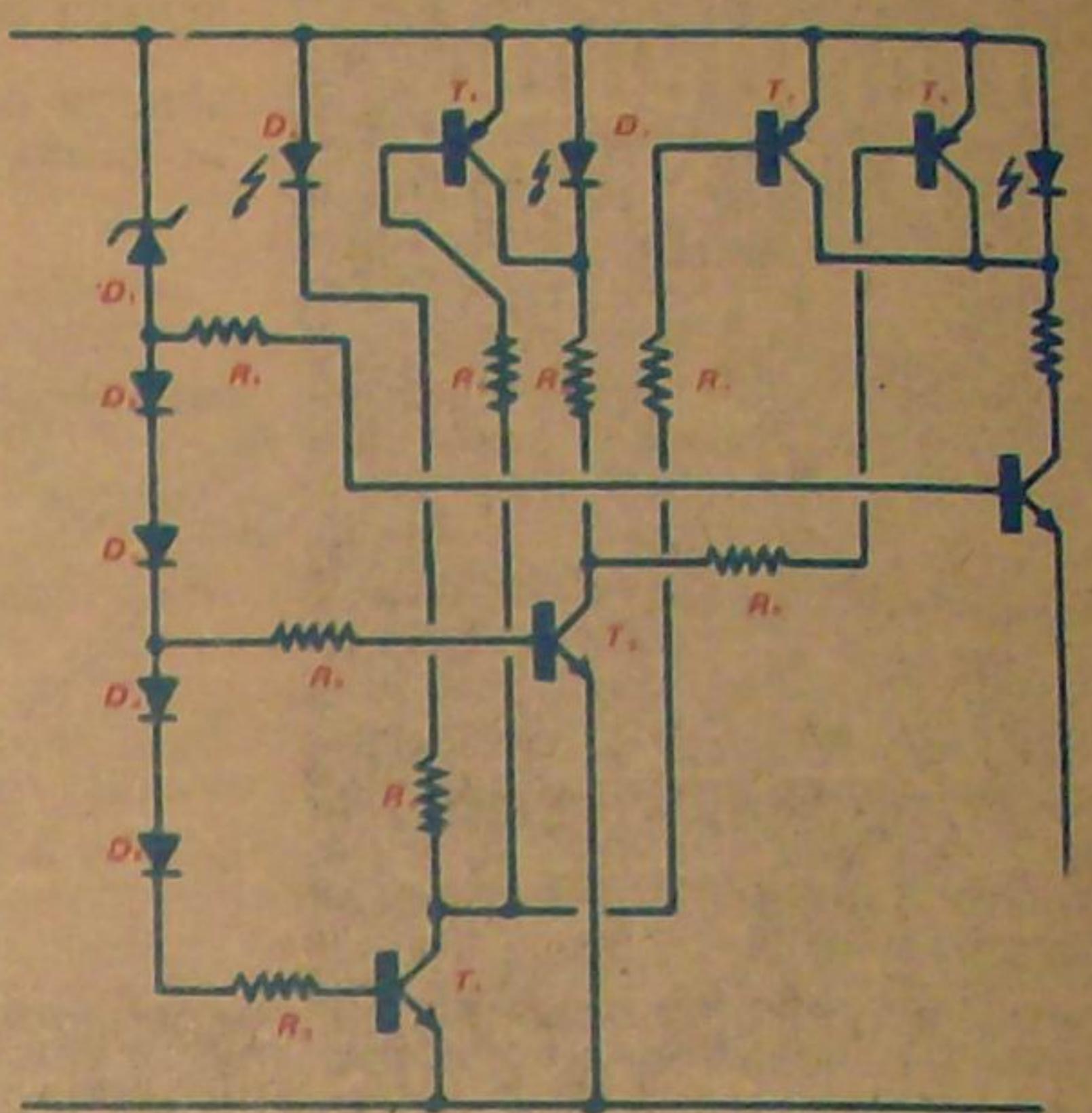
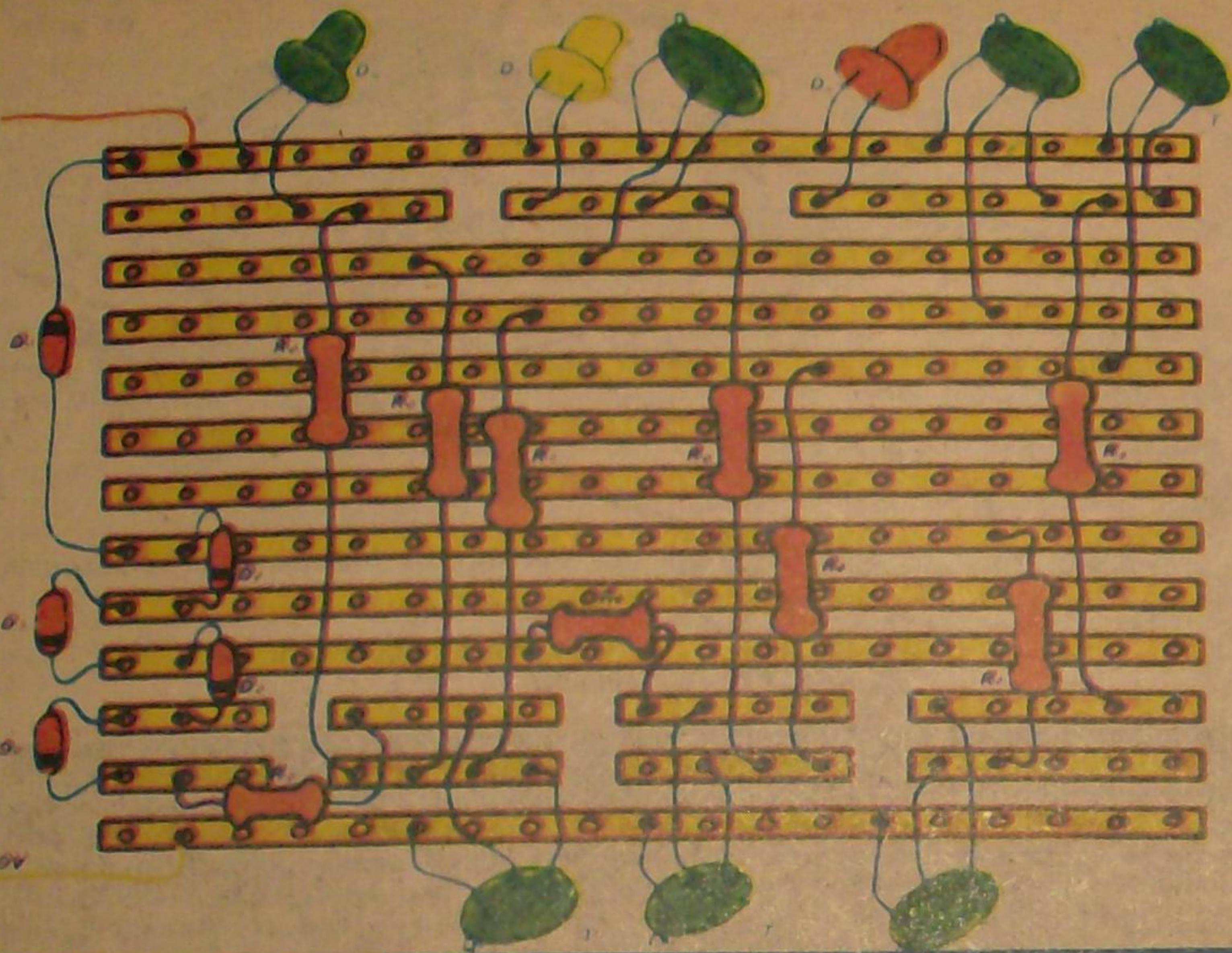
menzi electrice exterioare (fig. 2). Un sistem de obturare reglabil este comandat din exterior și permite controlul vitezelor de curgere a lichidului prin amortizor. Cind se cere o rigiditate sporită, curgerea lichidului se face mai încet, iar invers mai repede. Acționarea se face prin intermediul unui mic cilindru rotativ ce obturează într-o fracțiune de secundă niște orificii.

Un sistem de suspensie „Intelligent” încorporează cu mult mai mult decât niște simple valve ce modifică coeficientul de amortizare. El conține un mecanism ce permite reglarea în mai multe trepte a gardelui la sol a vehiculului, acționat de obicei pneumatic sau hidraulic, în mai multe trepte, comutatoare ce permit controlul manual sau automat al suspensiei, direct de la bordul mașinii (fig. 3). Sistemul reacționează automat la virajele foarte strinse, la frânările brusă, la demaraje, la viteze ridicate prin coborârea corpului vehiculului etc.

C. Petrescu

ȘTIINȚĂ, TEHNICĂ,

CUNOAȘTERE

TESTER PENTRU BATERIE

La cererea micilor pasionați de electronică, în dorința de a-și ajuta frații mai mari sau parinții, publicăm un montaj simplu pentru supravegherea funcționării acumulatorului auto.

La un automobil, unul din elementele cele mai importante este bateria. În cele ce urmează, vom vedea cum se poate controla electronic acest element. Pentru aceasta, vom construi un montaj simplu care are capacitatea de a indica starea medie a bateriei și, eventual, avertizarea unei defecțiuni. Vizualizarea acestei stări se face cu ajutorul unui sistem

de LED-uri (diode electroluminiscente). Un LED de culoare verde ne va indica un regim normal de încărcare al bateriei. Un altul, galben, va semnaliza că bateria are o tensiune aproape normală, adică 12 V (de fapt, o baterie bună are aproape 14 V și 12!). În fine, un LED de culoare roșie se aprinde cind tensiunea este de circa 10 V, indicând, în acest caz, fie o epuizare a bateriei, fie o tensiune slabă la cureaua alternatorului. Privind schema electrică, vom vedea că bateria furnizează curentul necesar pentru funcționarea montajului. Detectarea tensiunii la bornele bateriei se face printr-un lanț de diode. Ansamblul celor șase tranzistoare funcționează în comutație, adică blocate sau deschise. T₁, T₂ și T₃ comandă aprinderea LED-urilor, în timp ce T₄, T₅ și T₆ stingerea lor. O combinație judicioasă a acestor tranzistoare permite alimentarea unui singur LED în același timp. Cînd tensiunea la bornele bateriei rămîne sub 10,6 V, T₁ intră în conducție, în timp ce celelalte tranzistoare rămân blocate. D₁, care este LED-ul de culoare roșie, în acest caz, se aprinde. Dacă tensiunea depășește 12 V, T₁ va rămîne, bineînțeles, în conducție, dar T₂ va intra și el în conducție, autorizând D₂ (LED-ul galben) să se aprindă. Dar, în acest caz, T₃, care pînă atunci era blocat, se deschide

și scurcuitează pe D₃ (LED-ul roșu). Astfel, numai D₂ va fi aprins. Aceeași raționament pentru T₄, care intră în conducție la 13,4 V, aprinde D₄ (LED-ul verde), cu D₅, D₆ stinse.

In ceea ce privește utilizarea montajului, este important de notat că, dacă tensiunea bateriei se găsește la un nivel de „tranzit”, vor bascula două LED-uri, ultimul LED aprins va lumina cu o intensitate mai slabă. În acest caz, vizualizarea este mai puțin comodă, mai ales dacă lumina ambientală este puternică. Pentru a verifica, în acest caz, la care nivel se găsește bateria este suficientă, de exemplu, oprirea motorului, punerea în funcțiune, brașarea farurilor... în sfîrșit, a face să funcționeze tot ce este susceptibil de a modifica potențialul la bornele acumulatorului.

COMPONENTE

- R₁ = 1 k
- R₂ = R₃ = R₄ = R₅ = R₆ = R₇
- R₈ = 6,8 k
- R₉ = R₁₀ = R₁₁
- D₁ = diodă Zener 10 V
- D₂ = D₃ = D₄ = D₅ = 1N4148 sau 1N914
- T₁ = T₂ = T₃ = 1N1711 sau AC 181 K
- T₄ = T₅ = T₆ = 2N 2905 sau AC 180 K
- D₆ = LED roșu
- D₅ = LED galben
- D₄ = LED verde

T.I.

AMPLIFICATOR DE ANTENĂ

Acest amplificator simplu de antenă poate fi utilizat pentru a mări nivelul semnalelor de radiofrecvență slabe. Ciștigul său este de 22 dB și factorul de zgomot foarte mic, 1,6 dB, nu compromite ra-

portul semnal/zgomot. Amplificatorul se compune dintr-un singur tranzistor cu zgomot mic BFT66, în montaj cu emitorul comun.

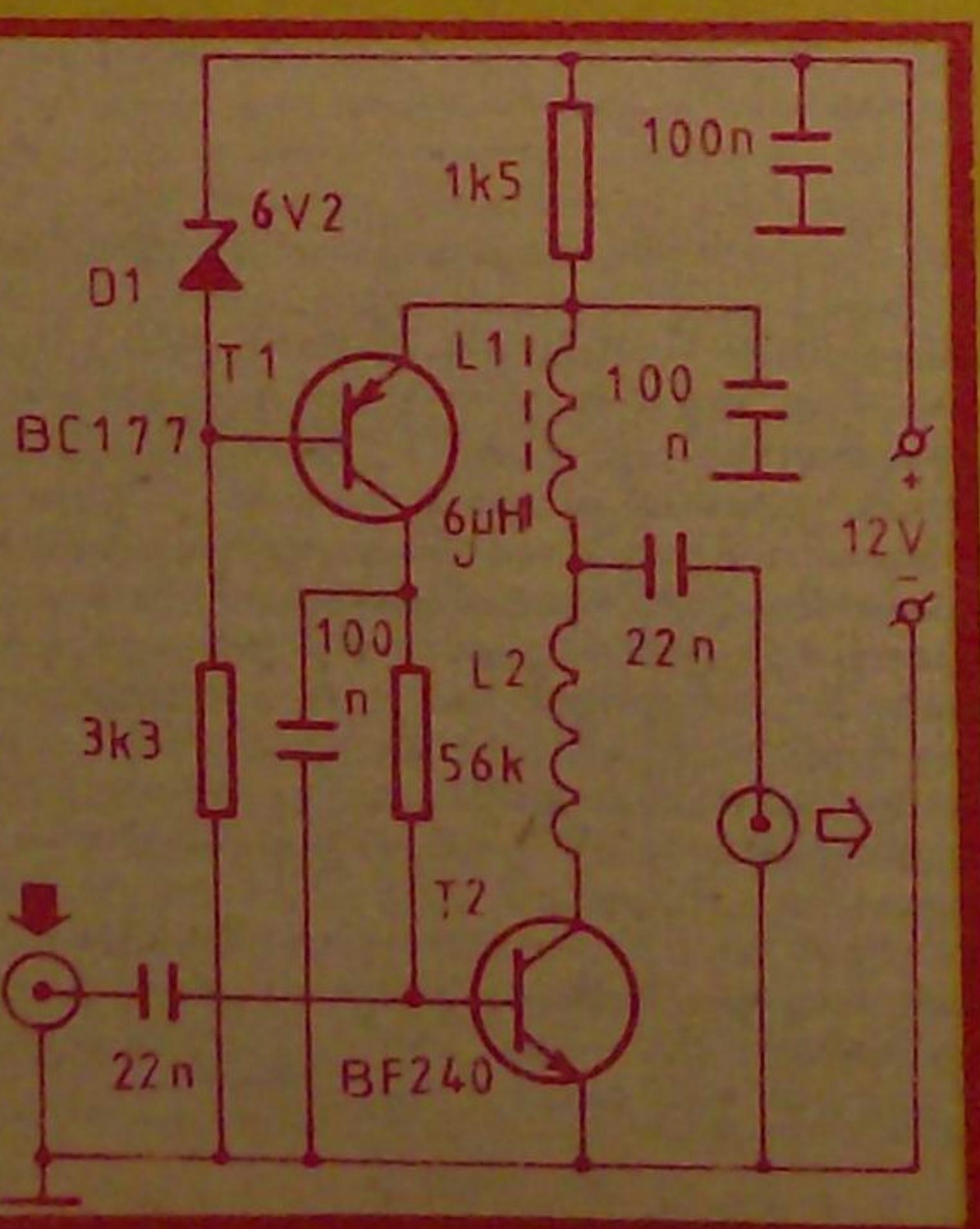
Polarizarea bazei este realizată printr-o sursă de curent con-

stant T₂ care stabilizează punctul de funcționare. Valoarea nominală a lui L₁ este de 6,4H, dar orice bobină de șoc de înaltă frecvență de valoare standard anaologă (5,6 μH sau 6,8 μH) poate fi utilizată. L₂ este o bobină de aer cu lungimea de 10 mm și diametrul de 5 mm confectionată din 5–6 spire de conductor de cupru emaiplat de 0,25 mm diametru. Circuitul va trebui să fie instalat într-o cutie metalică și așezat, pe cât posibil, lîngă antena.

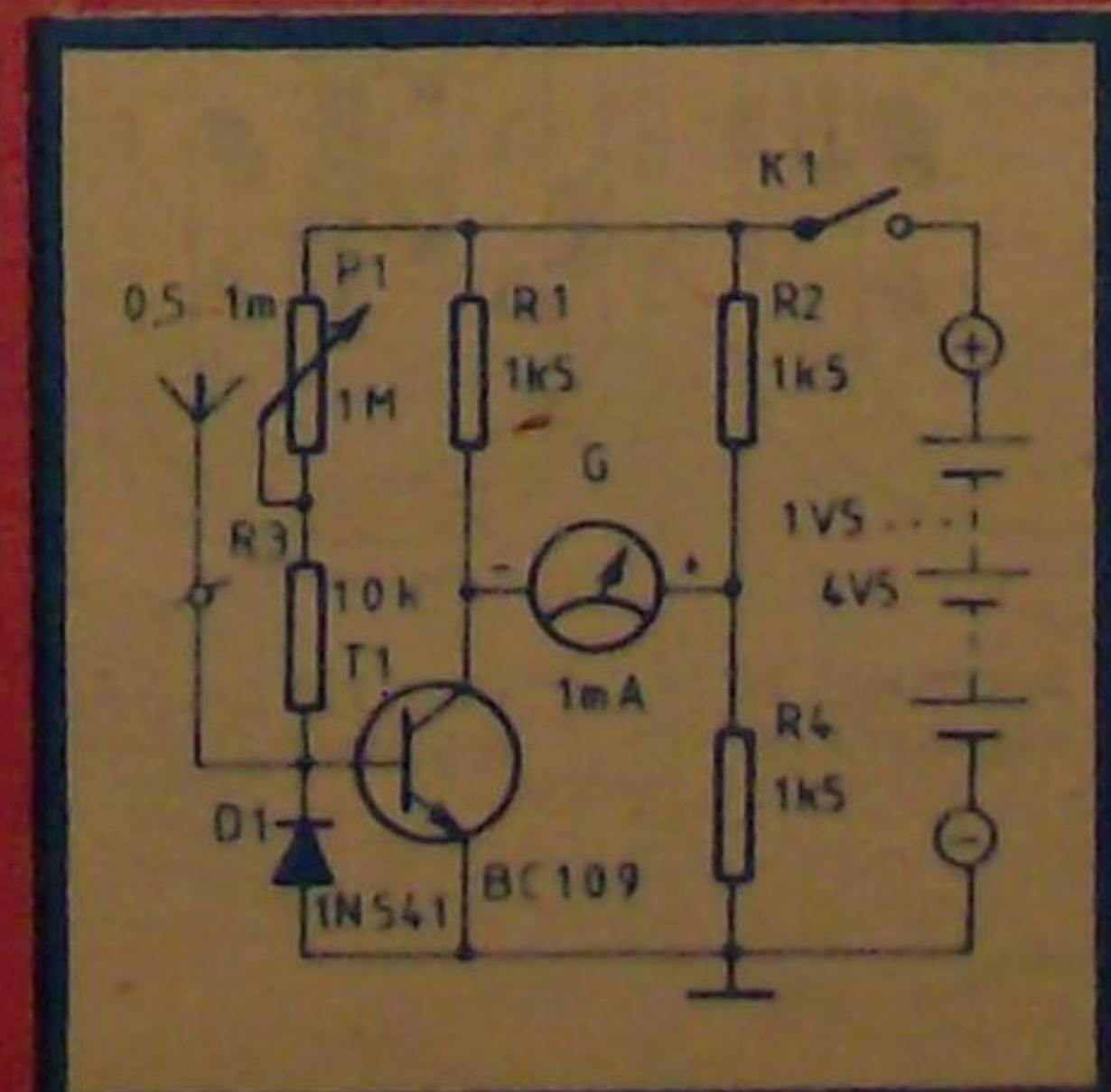
Observație: Tranzistorul T₁ poate fi orice tranzistor UIF cu factor de zgomot redus.

Caracteristici tehnice

Gamă de frecvență — 1 MHz la 300 MHz
Ciștig — 22 dB
Factor de zgomot — 1,6 dB
Impedanțele de intrare și de ieșire — 60 Ω
Tensiune de alimentare +12 V
Intensitatea curent de alimentare 4 mA (I.C.)

RECEPTOR DE CİMP

Modeliștilor le proponem un mic circuit foarte practic pentru verificarea prezenței unui semnal RF (radiofrecvență) la ieșirea emittorului lor de telecomandă. Îndoială este eliminată sau confirmată în răstimp de o secundă. Unicul component activ al montajului este un tranzistor care ține loc de rezistență variabilă într-o punte de măsură. Baza tranzistorului T₁ este legată la antena (o antenă baston sau un fir simplu). Cînd tensiunea RF de la baza antenei este suficientă, tranzistorul conduce, iar puntea de măsură este „în echilibru”. Galvanometrul este străbatut de un curent care vine prin R₂ și se scurge pe la punctul colector-emitor a lui T₁. Acel indicator se reglează cu ajutorul potențiometrului P₁ înainte de a putea emulația de telecomandă controlat sub tensiune (I.S.).

INF**RMATICĂ**

Vă prezentăm cercul de informatică de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Brăila.

Pînă la premianții concursului republican de informatică de la Năvodari s-au numărat și reprezentanții cercului de informatică de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Brăila, pionierii Dorin Custură, Bogdan Boldeanu și Bogdan Poenaru.

Deși înființat de numai doi ani, cercul de informatică se bucură de o largă audiență în rîndul copiilor, fiind frecventat de peste 250 de școlari și pionieri. Beneficiind de o bogată bază materială: opt calculatoare personale, monitoare de televiziune alb-negru și color, casetofoane, imprimantă, alimentatoare, cercul condus de profesoara Silvia Ciurea și-a structurat activitatea pe grupe de începători și avansați.

Tematica grupelor de începători și-a propus, pe lîngă inițierea elevilor în limbajul BASIC, acomodarea cu tastatura microcalculatoarelor din dotare, prezentarea caracteristicilor, performanțelor și posibilităților de prelucrare a datelor, realizarea încă de la început a unor programe simple bazate pe jocuri și scheme logice. Elevii din grupele de avansați, stăpînind deja limbajul de programare BASIC, se preocupă de aplicarea și realizarea unor programe din diverse domenii: matematică, fizică, chimie, biologie, electronică etc.

În acest an școlar, micii informaticieni și-au propus o mai strînsă colaborare cu membrii celorlalte cercuri tehnico-aplicative. Astfel, pionierii Mihai Stescu și Valentin Minaev, membri ai cercului de electronică, apelând la colegei lor informaticieni, au proiectat cu ajutorul microcalculatorului traseele cablajelor cu circuite integrate.

O PROBLEMĂ, UN PROGRAM

DESCOMPUNEREA UNUI ÎNTREG ÎN FACTORI PRIMI

```

10 PRINT „INTRODUCETI NU-
MÂRUL:”
14 INPUT N
15 PRINT „N:”
20 LET A = N
30 LET T = 1
40 LET D = 2
50 GO SUB 90
60 LET D = D + 1 + SGN (D - 2)
70 GO SUB 90
80 GO TO 60
90 LET E = 0
100 LET Q = INT (A/D)
110 IF A/D < Q THEN GO TO 160

120 LET E = E + 1
130 LET T = T * D
140 LET A = Q
150 GO TO 100
160 IF E < > 0 THEN PRINT D;
    „LA PUTEREA: E: “x”; ELSE

```

PRINT D;
170 IF T > = N THEN GO TO 190

180 RETURN

185 PRINT

190 GO TO 10

Utilizare: RUN

INTRODUCETI NUMÂRUL:

90

90 = 2 x 3 LA PUTEREA 2 x 5

INTRODUCETI NUMÂRUL:

336

336 = 2 LA PUTEREA 4 x 3 x 7

Algoritm

Fie N întreg și $P_1, P_2, \dots, P_k$ numere prime astfel ca $N = P_1^{e_1} \times P_2^{e_2} \times \dots \times P_k^{e_k}$

Se împarte succesiv N prin D = 2, 3, 5, 7, 9 etc. Dacă D divide pe N, se caută atunci întregul E, cel mai mare, D^E divizind pe E, în acest caz N este înlocuit cu N/D^E. Calculul se oprește cînd produsul T al factorilor deja găsiți este egal cu N.

Ion Diamandi

*Să învățăm
Basic
Leclia 10*

Generarea numerelor aleatoare

Generarea numerelor aleatoare (întimplătoare) se face cu funcția RND. De fiecare dată cînd este utilizată, rezultatul este un număr aleator cuprins între 0 și 1 (0 uneori, 1 niciodată).

De exemplu, programul

```

10 FOR n = 1 TO 10
20 PRINT RND
30 NEXT n
```

generează zece numere aleatoare cuprinse în intervalul [0,1). Dacă dorim să generăm numere aleatoare cuprinse între 0 și 7, de exemplu, folosim instrucția 7 x RND.

În cazul că vrem să obținem și numărul 7, ca număr aleator, atunci vom scrie 1 + 7 x RND.

Să reînsemnăm că instrucția $a+(b-a+1) \times RND$ ne va da numere aleatoare cuprinse în intervalul inchis [a, b].

Pentru exemplificare, să citim programul:

```

10 DIM a (10)
20 FOR i = 1 TO 10
30 LET a(i) = INT (RND x 166) + 10
40 PRINT a(i)
50 NEXT i
```

Se observă că acest program generează 10 numere aleatoare cuprinse între 10 și 175, și anume:

INT (RND x 166) sau INT (166 x RND) dă numere întregi cuprinse între 0 și 166 (niciodată 166). Prin urmare, 10 + INT (RND x 166) sau INT (RND x 166) + 10 ne va da numere întregi aleatoare cuprinse în intervalul [10,175].

Un program de simulare a aruncării a două zaruri va fi de forma:

```

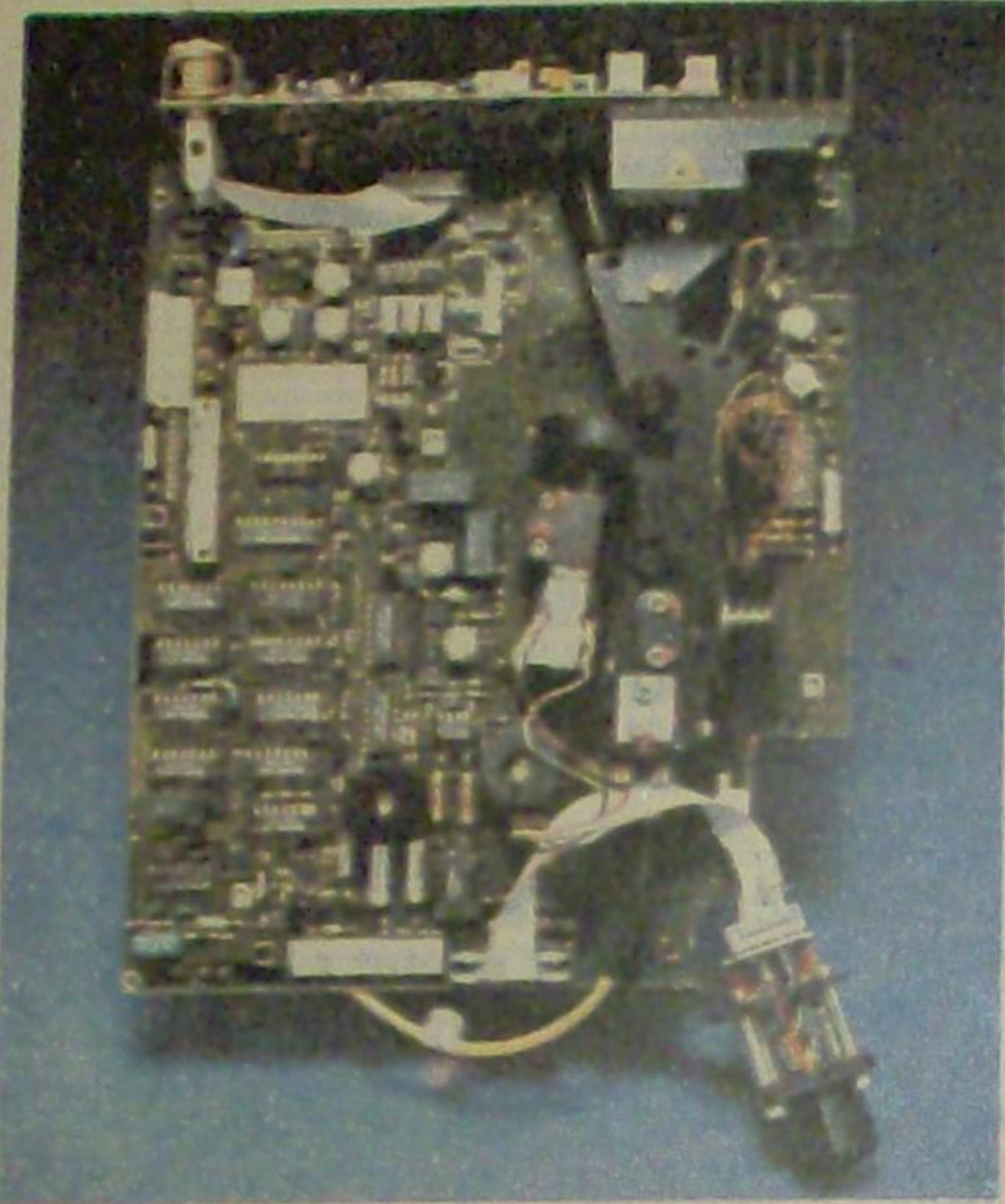
10 CLS
20 FOR n = 1 TO 2
30 PRINT 1 + INT (RND x 6)
40 NEXT n: PAUSE 50
50 GO TO 10
```

Pentru a realiza o pauză în program, în timpul căreia nu se folosește nici o operație, folosim instrucția PAUSE. În linia 40, PAUSE 50 marchează trecerea unei secunde. Astfel, pe ecranul monitorului vor apărea două numere aleatoare, după o secundă alte două etc. La calculatorul HC 85, PAUSE n oprește execuția programului, menținind activ ecranul monitorului, în funcție de n. Dacă n = 0 programul se oprește definitiv.

Valoarea maximă a lui n este de 65 535 și asta înseamnă o pauză egală cu 22 de minute.

Instrucția PAUSE se folosește ori de câte ori dorim să temporizăm apariția rezultatelor pe ecranul monitorului.

Ilie Chiroiu

SURSĂ OPTICĂ DE SEMNAL

Legăturile de telecomunicații prin fibre optice au pătruns în domenii în care, pînă de curînd, se foloseau conductoare metalice cum ar fi cablurile coaxiale și multifilare.

Utilizarea fibrelor optice s-a extins de la rețelele locale pentru calculatoare și liniile telefonice la mare distanță la cable pentru televiziune, sisteme pentru navigația aeriană și control de trafic, prelucrarea datelor etc. Dependente de aceste aplicații, avantajele telecomunicațiilor cu ghid de lumină prin fibre de sticlă față de cele ghidate prin conductoare metalice, includ imunitatea la interferențe electromagnetice, lipsa emisiunilor parazite, libertatea de legăturile de masă, dimensiuni și greutate reduse a cablului optic, bandă de frecvență mare, lungime mare între amplificatoarele repetoare și preț de cost scăzut. Folosirea luminii pentru transmisia și receptia semnalelor electromagnetice a necesitat noi apărate pentru măsurători și reglaže. Un astfel de aparat, o sursă optică de semnal conține o diodă laser în infraroșu, diode pentru receptia luminii, circuite integrate etc. (G.N.)

MICROCLIMAT SUB UMBRELĂ

Pe un balcon, pe pervazul ferestrei sau în interior, plantele vor fi de acum înainte la adăpost de vînt și de ingheț. O miniseră în formă de umbrelă, confectionată din folie de plastic, permite crearea unui microclimat care feresc florile de maladii, ușurează pulverizarea de substanțe nutritive de întreținere, adăpostirea plantelor tinere încă fragile și favorizează buna înrădăcinare a butașilor. În fine, în caz de absență, asigură conservarea plantelor fără a fi udate mult timp, deoarece umiditatea se elimină încet. (D.L.)

STIMULATOR AL FLOREI

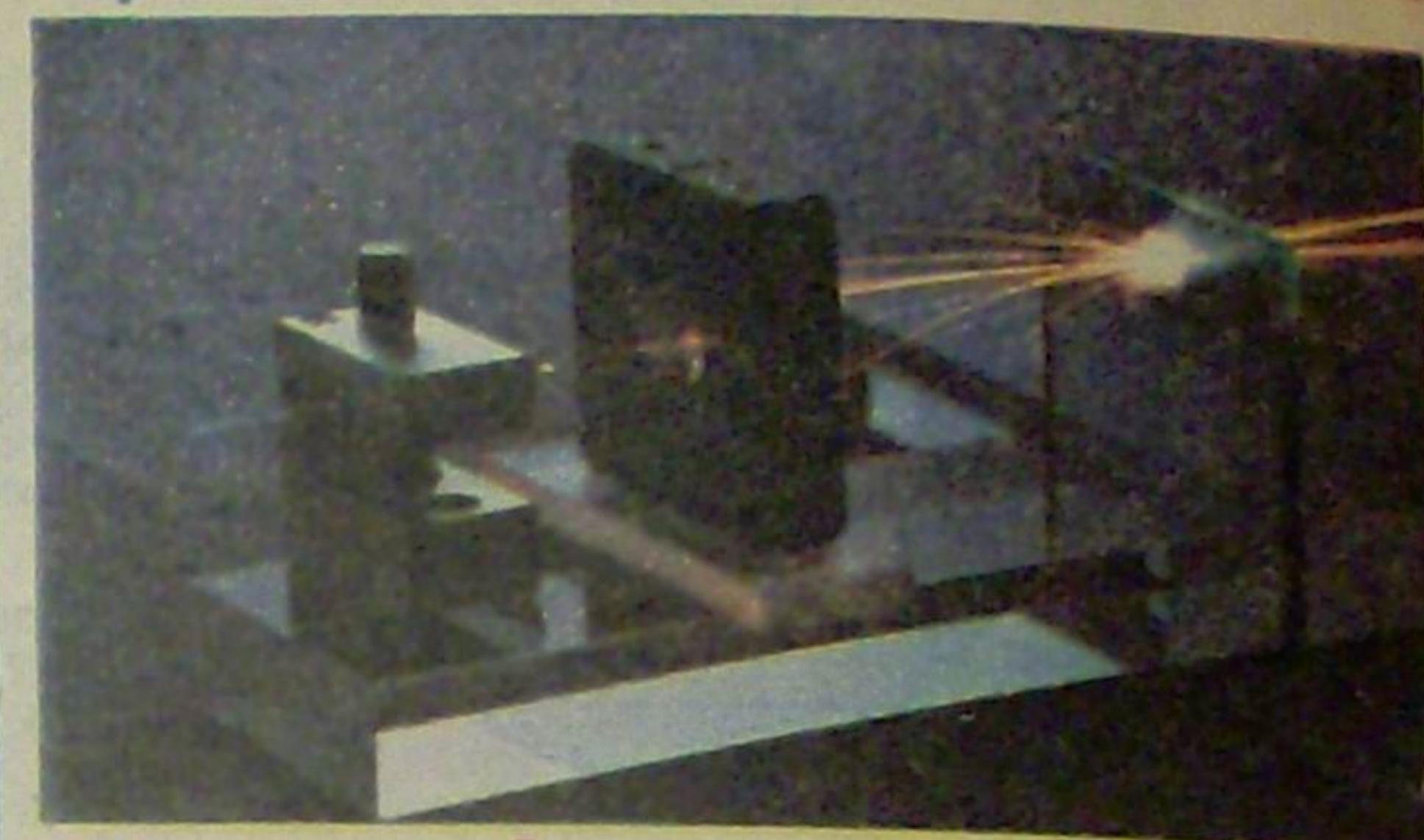
Prospectând zăcăminte petrolieri, cercetătorii au observat că în locurile unde există gaze naturale plantele cresc mai repede și mai bine. Bazîndu-se pe această observație, ei au efectuat experiențe de fertilizare a solului cu ajutorul gazului natural. Efectele au fost neașteptate. Ele se explică prin faptul că gazul natural conține în special metan, iar acesta permite înmulțirea acelor microorganisme din sol care transformă acest element în oxid de carbon, pe care plantele îl primesc astfel în cantități sporite prin apa și substanțele nutritive absorbite. (C.I.)

LÂMPI FLUORESCENTE MINIATURALE

Specialiștii au pus la punct un nou tip de lâmpi fluorescente miniaturale, care pot fi montate prin simplă înșurubare, fără nici o adaptare a instalatiei electrice, în locul becurilor cu incandescență. Noile lâmpi sunt alcătuite din patru tuburi paralele fixate între ele prin trei piese de asamblare prinse pe un mic soclu, în care se află dispozitivul de alimentare iar la extremitatea sa, filetul necesar înșurubării. Aceste lâmpi, cu o durată de funcționare de circa 6 000 de ore, consumă de cinci ori mai puțin curent electric decît becurile cu incandescență de aceeași luminozitate. (G.N.)

CĂRBUNE FERTIL

Oamenii de știință au reușit să descopte o specie de bacterii care descompun cărbunele de calitate inferioară, transformându-l, într-un timp relativ scurt, în pămînt în care se dezvoltă foarte bine cele mai diferite culturi agricole. Descoperirea prezintă o importanță deosebită pentru zonele unde se exploatează intens mari zăcăminte de cărbune și unde rămân imense cantități de rocă avind un conținut redus de cărbune, ce nu pot fi folosite în alte scopuri. (T.I.)

LASERUL ÎNVINDE DURITATEA

Un nou program în ce privește utilizarea tot mai eficientă a dispozitivelor laser în industria prelucrătoare îl reprezintă și un dispozitiv pentru găurile materialelor foarte dure. Soluția de tehnici de vîrî, materiale ca diamantele naturale și artificiale, cristalele de sticlă și cuarț, fibrele de carbon etc. au duritate mare și nu pot fi prelucrate la parametrii ceruți cu dispozitivele clasice. Utilizînd un laser pentru găurile acestor materiale se obțin precizii deosebite ale diametrelor orificiilor, durate de prelucrare foarte mici, economie de energie și, lucrul cel mai important, se afectează structura cristalină a materialului. (D.H.)

APĂ PURĂ

Testele de clor și Ph (cu alte cuvinte, proporția acizi-alcaline) ale apei dulci folosite în piscine, acvarii sau procese industriale se fac cu hîrtie reactivă colorimetrică sau substanțe chimice instabile. Sensibile la clor și lumină, aceste produse se degradează rapid, falsificînd testele efectuate. Pentru a elimina aceste neajunsuri, s-au creat apărițe electronice care măsoară rapid și precis proporțiile de clor, acizi și alcalini din apă. Citirea simplificată a rezultatelor facilitează un control permanent al apei, ceea ce permite economisirea de clor și conservarea unei ape pure.

Cu acest aparat electronic, afișajul se face direct pe ecran, după introducerea electrozilor în eșantionul de apă. (T.I.)

ELEVATOR CU GEOMETRIE VARIABILĂ

Elevatorul din imagine își poate modifica lărgimea între 510—910 mm. El este polivalent: își adaptează instantaneu dimensiunile în funcție de sarcina de ridicat și trece prin orice loc, chiar și prin zonele de lucru foarte strînute. Modificarea ecartamentului furculor de prindere și al șasiului se face prin culisarea telescopică a traverselor cu ajutorul unei manivelă. Furculi permit o prindere a sarcinii chiar de la suprafața solului. Ridicarea greutăților se face hidraulic, prin acționarea cu piciorul a unei pedale. Trei viteze permit reglarea efortului în funcție de sarcina de ridicat. Elevatorul călărește 60 kg iar sarcina utilă poate atinge, în funcție de model, între 300—1 200 kg. El este deosebit de util în depozitele de mărfuri și halile de producție. (C.I.)

PRIVESTE

SI INVATA!

ENERGIA VALURILOR

Activitățile umane, industriale și de altă natură, consumă energie în progresie geometrică la scară rapidă, în vreme ce resursele tradiționale sunt amenințate cu epuizarea. Pentru soluționarea acestei crize, tehnicieni și savanți au elaborat proiecte de producere a energiei din surse neтрадиционнă (vînt, soare, biomasă, ocean, etc.). Dintre numeroasele studii elaborate, cele mai promițătoare par a fi fuziunea nucleară, electricitatea furnizată de celulele fotovoltaice și utilizarea dinamicii oceanelor (maree, valuri și curenți). În rindurile de față ne vom referi la cîteva proiecte și realizări din domeniul energiei marine. În acest sens au fost concepute proiecte care să utilizeze mișcările curenților marini (proiectul „Gulf Stream”), dinamica valurilor, diferența de temperatură dintre straturi, marea etc.

Energia mareaelor a fost pînă de curind singura dintre formele de energie a mărilor care a putut fi utilizată practic. Ca și energia hidraulică, cea marină este inepuizabilă și disponibilă într-un potențial imens, dar fenomenul care o generează este discontinuu, iar posibilitățile de utilizare sunt limitate la anumite porțiuni de litoral. O primă etapă în folosirea acestui potențial a reprezentat-o darea în exploatare, în urmă cu mai bine de două decenii a primei uzine maremotrice producătoare de energie electrică din lume.

De curind a prins contur materializarea unui alt proiect, cel de utilizarea dinamică a valurilor de la țărm. Pe coasta Oceanului Atlantic se înalță un turn care, din depărtare, seamănă cu un mic far. Culbărit în rocă, pe o stîncă aproape verticală, turnul de culoare cenușie pare să prevină marinarii de întîlnirea nedorită a stîncilor. Dar această construcție de formă cilindrică, înaltă de 21 m, nu este un far maritim ci un nou tip de centrală electrică. Instalația folosește o metodă nouă de utilizare a vastelor resurse de energie ale oceanului. Ea se bazează pe efectul de presiune dinamică a valurilor care acționează ca un piston de apă într-o conductă de oțel. Curentul de aer care ia naștere pune în mișcare palele unei turbine care, la rîndul ei, acționează un generator de curenț electric.

Noutatea acestui proiect constă în „acordarea” camerei de la baza turnului pentru a absorbi o hidroenergie maximă. Acest lucru se realizează prin potrivirea frecvenței naturale a unei cavitate în formă de pilnie cu frecvența undelor de apă, astfel încît amplitudinea oscilațiilor să crească, dublind energia captată. Astfel, din 25 de metri de unde frontale se obțin 500 kW de energie electrică. Față de alte proiecte, acesta are avantajul unui cost redus datorită faptului că este ușor de construit și de întreținut.

După cum se observă în imagine, baza turnului, aflată la nivelul apel, este o construcție specială din beton care susține o conductă din oțel cu un diametru de 3,5 m. La capătul conductei este plasată turbina de aer cu un diametru de circa 2 m și generatorul electric. Valul de apă intră într-o cameră de la baza turnului și aici acționează ca un piston de apă, impingând către palele turbinelui o coloană de aer. Cînd apa se retrage, o nouă cantitate de aer este aspirată în camera de la baza turnului și ciclul se repetă. Palele turbinelui din profile laminate au o secțiune transversală simetrică, care le permite să se rotească într-un singur sens.

